У поході до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 238. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ГРУДНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 30, 1970 No. 238. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 29-го грудня 1970

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПІДПИСАВ ЗАКОН про контролю народин та наукові дослідження проблеми перенаселення. Президент звертається до Конґресу в цій справі ще влітку 1969 року, звертаючи увагу на проблему можливого перенаселення країни. Але президент Ніксон не підписав іншого законопроєкту, про підготову спеціяльних домашніх, чи родинних, лікарів, називаючи його непотрібним.

ПРЕЗИДЕНТ ҐВАТЕМАЛІ КАРЛЬОС АРАНА ОСОРІО та його уряд не можуть дати собі ради в боротьбі проти заколотників спокою в тій південно-американській державі. Праві й ліві екстремісти продовжують там напади, грабунки, викрадення людей тощо. Населення живе в страху й небезпеці. В Ґватемалі зобов'язує всіх поліційна година, від 11 год. вечора до 5 год. ранку. Більшість із 20 викрадень за останні два роки здійснили ліві заколотники і комуністи. Армія й поліція намагаються унешкідливити діяльність терористів, але без помітних успіхів.

МІСЬКИЙ УРЯД БАЛТИМОРУ, СТЕЙТ МЕРИЛЕНД, видав закон, яким забороняє занечищувати повітря індустріяльними димами й хемічними відпадками. Цей закон підписав д-р Н. Соломон, стейтовий секретар здоров'я. Всі фабрики й заводи, що користуються важким пальним, мусять встановити фільтри на коминах, малі спалювачі сміття в домах будуть заборонені й замінені відповідними спалювачами і т. д. Це один із найбільш суворих законів у всій країні, і найбільш необхідний у дуже промисловому місті Балтиморі.

ЗА 600 МИЛЬ ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО ПОБЕРЕЖЖЯ в штормовому океані розламався надвоє фінський корабель-танкер. Більшість його залоги врятувало американське рятувальне судно, загинули 6 або 7 осіб. 31 матрос довгий час трималися на кормовій частині розламаного корабля.

НЮЙОРКСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА ОДИНАДЦЯТЬ ДЕМОНСТРАНТІВ поблизу будинку постійної совєтської місії до ОН. Яких дві з половиною тисячі осіб маніфестували проти жорстокого засуду совєтського суду в Ленінґраді й домагалися, щоб Москва випустила за кордон усіх совєтських жидів, які бажали б виемігрувати з СССР. Демонстранти натискали на поліційний кордон і не хотіли відійти на призначене їм для демонстрації місце, подалі від будинку совєтської місії. Між заарештованими опинився й рабін Меїр Кейген, провідник войовничої Жидівської Організації Оборони. Тим часом, з Москви надійшла вістка, що другий судовий процес над жидами в Ленінґраді нібито відкладено.

БРАЗИЛІЙСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ СУД неофіційно заборонив на два тижні публікування сатиричного журналу в Ріо де Жанейро „О Пасквім" за те, що він дозволив собі покпити час до часу з уряду і деяких високопоставлених осіб. Журнал висміював також гасло бразилійських патріотів: „Люби, або покинь Бразилію". Декілька його співавторів потрапили під арешт, але журнал почав знову виходити.

ҐУБЕРНАТОР КАЛІФОРНІЙСЬКОГО СТЕЙТУ РОНАЛД РІҐЕН наклав вето на чималу суму — 1 мільйон 800 тисяч долярів, що її мала б із федеральних джерел одержати Каліфорнійська Сільська допомогова організація — одна з груп для боротьби проти убогости. Ґубернатор обвинувачив ту організацію в невідповідному витрачуванні допомогових фондів.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ІНДІЇ В. В. ҐІРІ РОЗВ'ЯЗАВ — на внесок прем'єра Індіри Ґанді — передчасно парлямент і розписав нові вибори, які відбудуться в березні ц. р. Уряд Індіри Ґанді міг би залишитися при владі до лютого 1972 року, але він не має більшости в парляменті, бо розпоряджав тільки 220 мандатами в 523-членському парляменті й залежний від голосів кількох малих партій. Права опозиція не дозволяє Індірі Ґанді перевести її ліві соціяльні реформи. На 550 мільйонів населення Індії — коло 280 мільйонів мають право голосування.

У ЛЕНІНҐРАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ ще один судовий процес проти 9-ох осіб: всі вони жиди і їм закидають противорежимну акцію. Той процес мав відбутися зараз після закінчення в минулому тижні процесу проти 11-ох оскаржених у змові на схоплення в червні ц. р. літака: двох підсудних засуджено на смерть, всіх інших на в'язничні кари 4-15 років. Той другий процес відкладено — з невідомих причин і до ближче неозначеного речення.

У ЧЕХО - СЛОВАЧЧИНІ ПРОВОДИТЬСЯ тепер антисемітську кампанію під гаслом поборювання „сіонізму", як ворога комунізму. Коли в 1953 році під час антисемітської хвилі розстріляно т ЧССР колишнього генерального секретаря чеської комуністичної партії, Рудольфа Слянського, жида, то з партії викинули його брата, давнього комуніста. В 10 років пізніше допущено її знову до партії, а тепер, після приходу до влади Александра Дубчека з початком 1968 року розпочали реабілітаційний процес Слянського. Однак після совєтської інвазії до ЧССР вдову по Слянському знову викинули з партії, а її сина позбавили праці.

АПОСТОЛЬСЬКА СТОЛИЦЯ ЗНЯЛА обіти з 43-ох католицьких черниць на Сицилії. Вони належали до Чину Служанок бідним, який охоплював 700 монахинь в 89 манастирях. Але частина тих черниць попала в конфлікт з своїми духовними зверхниками, коли вони захочували діяти брати активну участь у світському житті. 43 черниці просили дозволити їм працювати у фабриках та на різних підрядних світських становищах і там пропагувати християнську мораль. Ватиканська Конґреґація для релігійних і світських установ пішла їм назустріч і всіх колишніх черниць перевели до промислової округи Турину в Північній Італії.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ПРИНЕСЛА інтерв'ю з головою північно - в'єтнамської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам, Хуаном Туї. Очевидно, він скинув усю вину за повну невдачу тієї конференції виключно на Америку, яка, мовляв, знехтувала „розсудливу мирову пропозицію" Північного В'єтнаму й В'єтконгу та продовжує політику наставлену на збройну перемогу над Північним В'єтнамом. За „розсудливу мирову пропозицію" Хуан Туї вважає вимогу, щоб ЗСА відкликали без ніяких застережень і передумов всі свої війська з В'єтнаму та відмовилися підтримувати „лакейський" уряд в Південному В'єтнамі.

Підвишка пенсій із Соціяльного Забезпечення буде схвалена Сенатом, правдоподібно, ще цього тижня

Вашингтон. — В першому дні після Різдвяних вакацій Сенат ЗСА зайнявся приспішеним темпом справою залеглих законопроєктів, беручи на першу чергу законопроєкт про реформу суспільної опіки, пов'язаний разом із справою нових квот у торговельних взаєминах із закордоном і зокрема із справою підвишки пенсій із Соціяльного Забезпечення. 49 голосами проти 21 Сенат відіслав законопроєкт про Соціяльне Забезпечення до фінансової комісії з інструкцією відкласти долучені до нього додатки про контроверсійну реформу суспільної опіки та торговельні квоти. Комісія негайно, ще цього самого дня, повернула законопроєкт про підвишку пенсій Соціяльного Забезпечення для 26 мільйонів американців на розгляд сенатського пленуму і можна сподіватися, що ця підвишка буде схвалена ще цього тижня, перед розв'язанням 91-го Конґресу. Запропонований сенатською фінансовою комісією законопроєкт передбачає підвищення мінімальних пенсій Соціяльного Забезпечення із 64 долярів на 100 долярів місячно, як також десятипроцентову підвишку пенсій для всіх тих осіб, що охоплені Соціяльним Забезпеченням. Вигляди на те, щоб Сенат схвалив пропоновану урядом реформу суспільної опіки із певним мінімумом допомоги в сумі 1 600 долярів річно для 4-особової родини, немає. Цією справою, як також справою торговельних квот займеться вже 92-ий Конґрес ЗСА, який збереться 21 січня ц.р.

В Монтреалі арештовано трьох здогадних спричинників викрадення і смерти міністра П'єра Ляпорта

Монтреаль. — Після трьох місяців поліційних облав і наполегливих розшуків, що в них брало участь яких десять тисяч поліцаїв і вояків, квебецькій поліції вдалося вислідити й арештувати 3-ох членів сепаратистичного „Фронту за визволення Квебеку", підозрілих у викраденні міністра праці й іміґрації Квебеку П'єра Ляпорта і в його замордуванні. Вночі з 28 на 29 грудня у висліді поліційного налету на один із фармерських домів в Ст. Лук на 25 миль на південь від Монтреалю були арештовані три французькі сепаратисти — 27-літній Пол Роз, його брат 23-літній Жак Роз та 23-літній Франсіс Сімард. Їх імена стали відомі поліції безпосередньо після замордування в дні 18 жовтня ц. р. Ляпорта, коли був арештований один із членів терористичної боївки „Фронту за визволення Квебеку" Бернард Льортіє. За ними були розписані стежні листи. Укривалися усі три із тепер арештованих в одному із відлюдних в околиці Ст. Лук домів, добре засобленому в харчі й із спеціяльно влаштованим в ньому криївками. Кімнати, що в них перебували терористи, були так добре замасковані, що поліції, не зважаючи на кількакратні розшуки й ревізії в цьому домі, не вдалося нічого знайти. Арештовані не ставили опору, але вимогли від міністра справедливости Квебеку Джеромa Чокетта агоду, що уряд Квебеку дозволить звільнюваним арештованим членів „Фронту за визволення Квебеку" за кавцією, що досі було недозволене постановами Акту про воєнні заходи. Крім названих вище поліція арештувала ще Мішела Віжера, який винаймив для членів боївки фармерський дім в Ст. Лук і допоміг пристосовити його для перебування в ньому членів боївки. Віжер був уже раз арештований і звільнений за недостачою доказів.

„Тризуб" переміг „Дніпро" 2:1 у футбольних змаганнях за Чашу ЗСА

„Тризуб" з Філядельфії переміг „Дніпро" у міжакриктових змаганнях з циклу гор за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА, які відбулися минулої неділі, 27-го грудня, у Балтиморі, Мд. Вислід зустрічі зустрічі у нормальному часі був 1:1. Тому й була заряджена догривка для вирішення переможця, який братиме участь в дальших грах за Чашу ЗСА. В цій догривці „Тризуб" здобув другі й переможні ворота, закінчуючи змагання з рахунком 2:1. Ворота для „Тризуба" стрілили: Нана і Людвіг.

В Еспанії військовий трибунал засудив на смерть 6-ох басків

Бурґос. — Еспанський військовий трибунал, який судив 15-ох баскійських самостійників у місті Бурґосі від 3 грудня ц. р., але після восьми днів перервав розправу і нараджувався над присудом, проголосив його 28 грудня ц. р., присудивши шістьох підсудних до кари смерти через розстріл, а решту на кари в'язниці від 12 до 50 років. Одну з обвинувачених звільнено, але другу засуджено на 50 років в'язниці. Двох духовників між підсудними засуджено одного на 12 і другого на 50 років в'язниці. 6 підсудних, що їх засуджено на смерть, були — за твердженням прокуратури — учасниками наради підпільної організації баскійських самостійників, насправді націонал-комуністів, відомої під скороченою назвою ЕТА, — на якій рішено вбити комісаря тайної поліції Мелітона Манзанаса, що його застрелено перед його помешканням 2 серпня 1968 року. Двох підсудних засуджено двічі на смерть, а всі в'язничні кари 14-ох підсудних сягають разом 519 років, 6 місяців і 4 дні. Присуд має потвердити — або відкинути — командант військової округи в Бурґосі генерал Томас Ґарсія Ребулл, а після того має його потвердити або змінити голова еспанської держави ген. Фрасіско Франко. Присуд в Бурґосі заскочив своєю гостротою однаково баскійців, як усіх еспанців і закордон. Загально сподівалися в найгіршому випадку двох засудів смерти з рекомендацією на помилування. У мотивації присуду кажеться, що підпільна марксистська організація ЕТА займалася „бандитизмом" та користувалася терором. За твердженням газет, ЕТА має не більше, як 200-300 активних членів.

Москва заперечує антисемітизм і обороняє засуд смерти проти 2-ох жидів

Москва. — Совєтська офіційна агенція ТАСС в окремому комунікаті обороняла засудження у Ленінґраді двох жидів на смерть за змову на схоплення пасажирського літака й твердила, що той засуд відповідає рекомендаціям Міжнародної Організації цивільної авіяції, яка на конференції 77 держав в Гаазі 16 грудня ц. р. поручала гострі кари проти винуватців схоплювання літаків. Водночас ТАСС і совєтські власті рішуче відкидають закиди закордону, нібе б трибунал, що судив у Ленінґраді 11-ох підсудних, в тому числі 9-ох жидів, керувався в своєму підході до справи — антисемітизмом. Там, мовляв, судили „арадників" і „бандитів", а не жидів. Президент Ніксон не нараджувався в цій справі з державним секретарем Вілліямом Роджерсом, який після того приймав на авдієнції делеґацію з трьох осіб, в тому числі одного рабіна, одного католицького професора — єзуїта й одного колишнього конґресмена, але речник Державного Департаменту Роберт МекКлоскі обмежився до короткої заяви перед пресою, що „вживаємо відповідних заходів", щоб совєтський уряд помилував засуджених на смерть Марка Димшіца й Едварда Кузнецова. Американські урядові кола лякаються, що офіційний протест тільки погіршив би справу, бо спонукав би совєтський уряд заявити, що це „внутрішня справа" СССР, до якої закордонові нема ніякого діла. До совєтської амбасади у Вашинґтоні впущено двох жидівських діячів, але представник амбасади відмовився прийняти письмовий протест і вислухав тільки його відчитання текст. Він заявив, що жиди „борються проти чогось, що не існує, а саме проти здогадного антисемітизму в СССР". Папа Павло VI, західньо-німецький уряд та інші міжнародні чинники вживають заклисових заходів, щоб Совєти не виконували засудів смерти.

„НЕ ПЕРЕДБАЧЕНО"...

Київська „Культура і Життя" з 20-го грудня у відділі „Юридична консультація" помістила таке запитання одного з потребуючих допомоги нагороджених: „Чи встановлено матеріяльні пільги для осіб, яким присвоєно почесне звання Заслуженого працівника культури Української ССР?" Відповідь: „Матеріяльних пільг для Заслужених працівників культури УССР не передбачено".

З канцелярії Верховного Архиєпископа

Рим. — Українське Пресове Бюро у „Вістях з Риму" з 20-го грудня 1970 р. подає:

З огляду на поширювання в останньому часі ворогами Української Католицької Церкви, під різними видами, злобних видумок, очорнюючих інсинуацій і клеветливих пасквілів, ми уповажнені заявити, що Верховний Архиєпископ і Кард. Кир Йосиф ніколи не вмішувався і не вмішується в політичні акції, а навпаки стояв і стоїть на християнському становищі соборности України. Христова Церква завжди піддержувала і піддержує в кожному народі усе творче, будуюче, об'єднююче, високе і благородне, що веде до Бога.

о. д-р Іван Хома, Канцлер

Білий Дім присвячуватиме більше уваги питанням закордонної економічної політики

Вашингтон. — Згідно з неофіційними покищо вістками, президент Ніксон переведе незабаром деякі нові зміни в організації Білого Дому з більшою увагою до питань закордонної економічної політики. Були запропоновані Президентові ці зміни дорадчою радою в справах екзекутивної організації, що її очолює Рой Л. Аш, голова Індустрій Літтона. Закордонна економічна політика охоплює такі ділянки, як торговельні взаємини з іншими країнами, закордонна допомога, монетарні проблеми, бизнесові інвестиції, митні дорогини, як також питання комунікацій, зокрема летунської. Досі усі ці справи справи були у віданні різних департаментів уряду із малою чи й без будь-якої їх центральної координації. В майбутньому, згідно з рекомендаціями очолюваної Ашом Ради, мала б діяти одна надрядна організація подібна до тих, що діють тепер в справах національної безпеки і внутрішньої політики. Організаційна форма такої надрядної установи покищо не устійнена. Це може бути рада, складена із відповідальних за дані економічні ділянки працівників в рамках членів уряду так, як це є тепер в Раді для справ національної Безпеки. В засіданнях такої ради мав би брати участь також Президент. Другою можливою формою цієї установи мав би бути спеціяльний штаб, очолюваний окремим керівником.

Помер конґресмен Л. Мендел Риверс, голова Комісії Збройних Сил

Бирмінгем, Алабама. — В понеділок 28 грудня ц. р. тут помер на 65-му році життя демократичний конґресмен Л. Мендел Риверс, голова палатної Комісії для справ збройних сил. Причиною смерти була важка серцева хвороба, яка тривала від 11 грудня ц. р. Конґресмен Риверс був одним із найвидатніших американських державних і громадських діячів. У проголошенні з приводу його смерти през. Р. Ніксон ствердив, що американська нація втратила людину, у якої віра у свободу в модерному світі була пов'язана нерозривно з військовою могутністю З'єднаних Стейтів Америки. Покійний конґресмен протягом тридцяти років репрезентував стейт Південну Кароляйну в Конґресі ЗСА, обстоюючи завжди напрямок політики, що його він уважав правильним і корисним для ЗСА. Похорон Покійного відбудеться в середу 30 грудня ц. р. на кладовищі в Чарльстоні, С. К., поруч могил його батьків.

ТАСС про масові могили жертв нацистів у Симферополі

Як уже коротко інформовано за американськими пресовими агенціями, біля Симферополя в Криму відкрито масові могили жертв нацистів. Московська „Правда" з 26-го грудня подала повний текст цього повідомлення совєтської пресової агенції ТАСС, яке і передаємо в дослівному українському перекладі:

Симферопіль, 25. (ТАСС). — На пресовій конференції, що відбулася сьогодні у Симферополі, були наведені нові факти кривавих злочинів гітлерівців і їх помічників в періоді тимчасової окупації Криму в 1941-1944 роках. Перед совєтськими і закордонними журналістами виступив голова республіканської комісії, заступник голови Ради міністрів Української ССР П. Т. Тронько, повідомивши про наслідки дослідження злочинів фашистів у районі радгоспу „Красний"

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПЛАСТУНИ ВІДБУВАЮТЬ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

Ню Йорк (Ю.Ф.). — Минулої п'ятниці і суботи, 25 і 26-го грудня, на оселі Українського Народного Союзу „Союзівка" в Керґонксоні, Н.Й. та в гостинниці Володимира Кобзяра „Ксеня" в Гантері, Н.Й. почалися пластові лещетарські табори, які триватимуть до 31-го грудня ц.р. Табори ці вже 18-ий рік з черги влаштовують пластові курені „Бурлаки" для пластунів і „Перші Стежі" для пластунок. У цьогорічному таборі на Союзівці бере участь 52 юнаки під проводом коменданта табору пл.сен. Степана Кушніра, бунчужного Р. Процика та пл. сен. Романа Левицького та Романа Волчука. Табір пластунок на „Союзівці" нараховує 50 учасниць під проводом комендантки Оксани Процик та бунчужної Богдани Волянської із Лідою Голюкою, Юліяною Осінчук та Г. Мілянич в складі проводу. Організацію таборів та їх адміністрацію відає — як і кожного року — пл.сен. інж. Володимир Гнатківський. Таборовики приміщені у віллах „Львів", „Київ" і „Чернівці", а лещетарські заїзди відбуваються в сусідньому „Скі Міні", куди таборовиків завозять автобуси. Лещетарські вишкіл відбувається під наглядом фахових інструкторів. Таборовим лікарем є д-р Гл. Чаган.

Команда й учасники Пластового Лещетарського Табору на „Союзівці"

Табір у Гантері призначений для вишколу в лещетарських змаганнях. У таборі пластунок, що відбувається під проводом пл.сен. Терені Бень, бере участь шість юначок і стільки ж юнаків бере участь у таборі пластунів, що відбувається під проводом коменданта Степана Чайківського і бунчужного Ореста Субтельного. Програми обидвох таборів, на Союзівці і в Гантері, керує пл. сен. Юрій Кульчицький.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ДІТРОЙТ ДО ЮВІЛЕЮ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Дітройт, Міч. — Драматичний гурток при хорі „Трембіта" під мистецьким керівництвом К. Бранки-Кривуцької підготовляє до вистави драматичну поему Лесі Українки під наг. „Оргія". Гуртківці вирішили показати „Оргію" у місяці березні, і так вшанувати велику українську поетку в 100-річчя її народження. Перед виставою тієї драматичної поеми, у лютому в Дітройті, в залі українського православного Собору св. Покрови при вулиці Евергрін відбудеться концерт молоді для відзначення ювілею Лесі Українки. Школа Релігії і Українознавства при православній катедрі св. Покрови в Дітройті носить ім'я Лесі Українки.

ДО 75-ЛІТТЯ УКРАЇНЦІВ У БРАЗИЛІЇ

Куритиба. У Бразилії в різних місцевостях відзначають 75-ліття поселення перших українських груп іміґрантів. Особливо величнo випало святкування в Порто Уніон да Віторія. Перед 600 глядачами було висвітлено документальний кінофілм на 17 хвилин з відвідин Верховного Архиєпископа на УКЦеркви кардинала Йосифа в Бразилії, а потім мішаний хор ім. М. Лисенка в кінотеатрі „Одеон" та місцева Українська Фольклорна Група дали гарний концерт. Виконавці того концерту виїздили також до місцевости Барейрос, де показали комедію „Дві чарівниці".

ХОР ТА БАНДУРИСТИ НА ТЕЛЕВІЗІЇ В КЛІВЛЕНДІ

Церковний Хор та Бандуристи під диригентурою маестра Григорія Китастого з Української П р а вославної Церкви Св. Володимира в Пармі, Огайо, виступить з Різдвяною програмою 2-го січня 1971-го р. о год. 2-ій дня, а також 7-го січня 1971-го р. о год. 1-ій вночі. Передачі будуть передаватися на ченел 5-ий — станція WEWS з Клівленду, Огайо.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Спільна справа

У сьогоднішньому зрізничкованому суспільстві кожна суспільна справа є спільною справою. Спільною справою є оборона волі, як і боротьба проти тих, хто їй загрожує. Спільною справою є оборона правопорядку, як нею є боротьба проти тих, що його порушують. Для нас, українців в Америці, такою спільною справою є, зокрема, змагання до волі і незалежности всіх поневолених Москвою народів та їх боротьба проти гнобителя.

Наша громада виявила вже багато такого зрозуміння спільної справи і спільної долі. Тиждень Поневолених Націй, що його тепер кожного року проголошується в Америці, був схвалений Конгресом з української ініціятиви. Українці створили Антибольшевицький Бльок Народів і дали ініціятиву та вітально причинилися до цілого ряду інших міжнародних акцій в користь тих, що поневолені.

Але трапляються події, що їх ми недоцінюємо саме під кутом такої спільности долі і спільности інтересів нашого народу. Згадати б, для прикладу, недавній випадок ганебної видачі совєтам литовського моряка, який — як йому здавалося — „стрибнув на волю" із совєтського корабля на американський. Негайно після того в багатьох містах Америки, від Ню Йорку починаючи, відбулися демонстрації, що їх в обороні свого земляка організувала литовська група в Америці. В Ню Йорку під час такої демонстрації на Таймс Сквері кореспондент „Свободи" був, мабуть, єдиним приявним там українцем. Нічого нам не відомо про участь українців в таких демонстраціях в інших містах, щонайменше ніхто про це до газети не написав.

Другий випадок — жидівські демонстрації з кінцем минулого тижня проти драконівського засуду двох жидів на кару смерти в Ленінграді відбулися також без участи інших національних груп.

На це може бути багато всіляких причин. Наші громади не були про це своєчасно поінформовані, не було кому рішати в останній хвилині, не було відповідних інструкцій з наших центральних репрезентацій тощо.

Тому було б добре наладнати цю справу в принципі, щоб тоді, як трапиться подібний випадок, наші громади на місцях самі знали, що і як робити та як поступати. Це бо наша спільна справа.

Кара смерти

Засудження минулого тижня на смерть через розстріл двох осіб у процесі проти 11-ох підсудних у Ленінграді за змову схопити пасажирський літак слушно знайшло в усьому культурному світі реакцію, як акт особливої жорстокости, що заперечує всякому почуттю правди і справедливости. Засуджено двох мужчин на смерть, а 9 інших осіб на кари важкої в'язниці від 4-ох до 15 років, між ними дружину одного з призначених на смерть — на 10 років заслання, — не за доконаний злочин, а тільки за задум поповнити злочин. Усіх їх арештували на летовищі у червні цього року, ще поки вони ввійшли до літака, що його ніби плянували схопити й скерувати до Фінляндії. Невідомо, як вони задумували перевести в дію свій плян, бо єдина пістоля, яку знайшли при арештованих, не була здатна до вжитку. Взагалі ж вся ця історія сильно пахне провокацією: це дуже добра паралеля до тієї — також кремлівської „змови лікарів" за Сталіна, які тільки тому врятувались від масового розстрілу, що в міжчасі Сталін помер.

В одному й другому випадку підсудними здебільша були жиди. Один із засуджених тепер на смерть, Марк Димшіц, з народження жид, другий, Едвард Кузнєцов, москаль, але має жидівку дружину і разом із нею хотів виїхати до Ізраїлю. З 11-ох підсудних у тому минулотижневому процесі — 9 жидів. Другу групу жидів, арештованих в той самий час у Ленінграді, мають судити в найближчому часі, вже не за якусь змову, а за демонстрації проти заборони жидам виїздити до Ізраїлю. Хоч не йдеться тут ні про які військові таємниці — ці розправи ведуться за закритими дверима, з позбавленням підсудних мінімальних шансів оборони. Всі вони, очевидно, „призналися" до вини, як це бувало й за часів Сталіна. А коли в усіх західніх судах признання до вини підсудного зараховують в його користь, як обставину, що злагіднює присуд, то в СССР навпаки: хто признається до вини, впавши в пастку провокаційних обіцянок, той підписує сам собі найгостріший присуд.

Судочинство в СССР підпорядковане так само партійній доктрині й партійній диктатурі, як усі інші ділянки тамошнього життя. Ленінградська пародія на справедливість — це ще один доказ на варварський характер совєтського режиму.

В. С-ко

СПОГАДИ ХРУЩОВА

(4)

Перед своєю смертю, — каже Хрущов, — Сталін не раз казав нам: „Коли вже мене не стане, імперіялісти поскручують вам шиї, як курчатам". Ми, очевидно, ніколи не пробували цьому перечити, а він раз-у-раз наполягав на скріплюванні мілітарної могутности СССР. Для нього закордонна політика означала безнастанну і чимраз міцнішу охорону Москви зенітними батеріями.

Цікаві завваження Хрущова зв'язані з його подорожжю в 1955 р. на „вершинну конференцію" до Женеви. Це був перший після смерти Сталіна виступ - контакт совєтського уряду з провідниками „буржуазних країн". Ідею цього контакту приписує Хрущов Черчіллеві. Формальним головою совєтської делегації був Булганін, як голова ради міністрів, фактичним — Хрущов, як генеральний секретар партії, другорядними фігурами міністер закордонних справ Молотов із своїм заступником Громиком. Всупереч дипломатичному протоколові до делегації був включений ще маршал Жуков, ніби як „особистий приятель" президента Айзенгавера з часів останньої війни.

Висланці Москви їхали, перейняті переконанням, що Захід хоче їх „обдурити", що ціллю зустрічі ставить він об'єднання Німеччини, отже усунення комуністів із Східньої Німеччини. Інші питання їх мало цікавили.

Егоцентричний характер Хрущова виявився відразу ж на летовищі, коли першим з літака вийшов назустріч швайцарській почесній охороні Булганін. Швайцарський старшина, став перед ним наструнко, обернувшись спиною до Хрущова. „Я, — пише Хрущов, — хотів був відштовхнути його набік, але стримався, зрозумівши, що діяв він так згідно з наказом".

Айзенгавера характеризує Хрущов, на основі реляцій совєтських агентів, як „добру людину", пересічного вояка-начальника і слабого президента. Він, пише Хрущов, — в усьому докладався на державного секретаря Фостера Даллеса, який визначав закордонну політику Америки. „Я спостерігав на сесіях, як писав він своїм олівцем щось на клаптиках паперу і передавав їх Айзенгаверові. І президент прочитує з їх, як школяр, перше як приймати якесь рішення... Даллес всяко хитрував, щоб не допустити Айзенгавера до особистої зустрічі з Жуковим".

„Атмосфера наших розмов з (сером Ентоні) Іденом, — пригадує Хрущов, — була досить тепла. Звичайно він додержувався тієї ж самої генеральної лінії, що й американці, але була вона в нього гнучкішою".

Совєтський емеритований вождь признається, що „женевська зустріч була для нас критичним іспитом: чи здібні ми як слід репрезентувати нашу країну? Чи не дамося себе залякати? Назагал кажучи, ми вернулись до Москви, знаючи, що не досягли жадних конкретних результатів. Але ми були свідомі того, що наші можливі вороги бояться нас так само, як боїмося їх ми".

Го Чі Міня називає Хрущов одним із „справжніх комуністичних святих". Пригадуючи зустріч в Москві Го Чі Міня з Сталіним, Хрущов пише, як пильно вдивлявся він у „вождя народів" своїми „незвичайними, чистими очима". Витягнувши з течки примірник якогось совєтського журналу, Го Чі Мінь попросив Сталіна дати йому свій автограф. Сталін радо погодився, а пізніше звелів викрасти той журнал, щоб вождь в'єтнамських комуністів не використав сталінський підпис у своїх цілях.

Перед женевською конференцією, — згадує Хрущов, — ситуація у В'єтнамі була катастрофічна. Ганой був у руках французів. Го Чі Мінь звернувся до Китаю по допомогу. „Алеж ми, — сказав Хрущову Чу Ен-лай, — після корейської війни, в якій зазнали таких великих втрат, просто не можемо втягнутися в другу війну". Хрущов признається, що він порадив Чу Ен-лаєві приобіцяти допомогу в'єтнамським комуністам, але фактично лише обмежитись цією обіцянкою.

„І тоді, — згадує цей китайський дорадник, — сталося чудо: коли наша делегація прибула до Женеви, в'єтнамці здобули блискучу перемогу і захопили Дієнбієнфу".

Виходило б, — закінчує ці думки Хрущов, — усе вийшло якнайкраще, якби не „зловісна постать" Даллеса, який „втягнув Америку в довгу, криваву війну з в'єтнамським народом, яка триває й досі".

Хрущов „вірить", що Північний В'єтнам навіть після смерти Го Чі Міня прагне добрих відносин з Москвою, але Китай „уже не випустить його із своїх пазурів".

Хрущов рішуче заперечує, що є він тим, хто розпочав сварню між СССР і Китаєм. Уже з першої зустрічі з Мао, якого Хрущов вважає за високоінтелігентну особу, він ніби переконався, що вождь китайських комуністів ніколи не визнає над собою нічиєї зверхности. „Якби Сталін прожив довше, наш конфлікт з Китаєм вийшов би на яв раніше. Сталін завжди ставився до Мао Тсе-тунга критично і звичайно називав його „марксистським мандарином". Ще в 1954 р., повернувшись з Китаю, Хрущов нібито заявив у Москві: „Конфлікт з Китаєм неминучий". Я, згадує він, у розмовах з Мао ніколи не був певний, що розумію його так, як він думає. Це можливо особливі прикмети китайського характеру і їх способу думання.

Мао під час одної з тих розмов говорив Хрущову про своє тоді популярне в Китаї гасло „Нехай цвітуть сто квітів" — отже нехай вільно розвиваються всі ідеї. „Тепер мені зрозуміло, — каже Хрущов, — що це було провокаційне гасло, яке мало ціллю спонукати людей виявити себе, щоб потім винищити і втоптати в болото їх і їхні ідеї, які не відповідають Мао своїм „кольором і запахом". Чи, говорячи про це, не пригадував собі Хрущов, що до такого роду провокацій не раз вдавався, може й не без його поради, Сталін, зокрема в часах т. зв. Українізації?

До облудних гасел Мао відносить Хрущов і його „Америка — паперовий тигр". Я, каже він, не сумніваюсь, що Мао не уявляє собі насправді так цього „небезпечного хижака". Мао Хрущов вважає за китайського націоналіста.

Війни з „імперіялістичними хижаками" Мао нібито не боявся, а Хрущова вважав за боягуза, і твердив: „Як багато переможців вдиралося протягом його історії в Китай? Його перемагали багато разів, але китайці всіх тих переможців асимілювали".

За основну причину незгоди між Москвою і Пейпінгом Хрущов вважає ніби звернені на адресу кліки Мао Тсе-тунга постанови 20-го з'їзду КПСС щодо культу особи, автократичного правління і інших антидемократичних форм життя. Сталіна засудили на тому з'їзді за винищення сотень тисяч людей, за надуживання владою. Мао ішов слідами Сталіна. Пізніше китайська преса почала заявляти, що Владивосток і інші величезні простори СССР — китайська територія, яку украли в Китаю російські царі.

76-літній пенсіонер Хрущов, який не минає нагоди, щоб підкреслити свою „об'єктивність", коли йдеться про події, що навіки залишили на ньому ганебне тавро, як, наприклад, голод на Україні в 1933 і 1947 роках, також не згадує ані словом про душене совєтськими танками повстання в Східній Німеччині у 1953 р., про заворушення в Польщі у 1956 р., про залляту кров'ю революцію в Мадярщині у тому ж році.

По-своєму трактує він берлінську кризу, що вибухнула в 1961 р. після його зустрічі у Відні з през. Кеннеді.

Маршал Конєв рапортував, пише Хрущов, що він довідався, ніби альянти вирішили розпочати проти нас військову акцію: приготовили бульдозери, щоб проломити на „контрольному пункті" всі інсталяції, і тоді пустити свої танки з піхотою в східній Берлін. „Ми негайно сконцентрували в бічних вулицях нашу піхоту і танки"... І так, твердить Хрущов, цілу ніч простояли на кордоні наші і американські танки з готовими до пострілів гарматами.

Увесь цей інцидент представив автор споминів дуже невиразно, але все ж совєтську „перемогу" в тій кризі вважає він „не повною". Про Кеннеді, навіть його зовнішній вигляд, Хрущов „найкращої думки". Жартуючи, пише він, я заявив новому президентові, що в його виборі рішальний бальот належав нам, „інакше вибори виграв би цей с... син Річард Ніксон".

(Закінчення на стор. 5-ій)

о. протопр. Ф. Кульчинський

ЩЕ ПРО „ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК"

Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми, Лікарський довідник, В-во „Свобода", 1970, стор. 387, мовний ред. В. Давиденко, обкладинка М. Михалевича.

Пишу „ще", бо у „Свободі" було вже кілька заміток про „Лікарський довідник" д-ра М. Данилюка, зокрема професійна стаття д-ра Т. Решетила. Будуть, напевно, і в майбутньому.

Я, як той, що немало користав із надзвичайно цінних статтей д-ра Данилюка в колюмні „На медичні теми" у „Свободі" впродовж 4-ох років, маючи тепер в руках „Лікарський довідник", хочу докинути кілька рядків до вже надрукованого про цю, як висловився д-р Т. Решетило, „здавна потрібну книжку". Звичайно, я далекий від того, щоб давати професійну оцінку „Довідникові", висловлю лише свої думки, як „споживач" цієї книжки.

Д-р М. Данилюк має широкий діяпазон творчости. Він добре знаний нам, як журналіст; ми часто - густо читаємо його статті на різноманітні теми з культурно-національного життя; він і письменник, яким виявляє себе у „Повстанському записнику", а ось тепер вже і твір за його лікарським фахом.

Д-р Данилюк має письменницький хист, його писання глибокі змістом, актуальні й оригінальні. Цей його хист виявляється й в „Довіднику", що його можемо зачислити до своєрідних літературних творів.

Не легка річ в малому подати багато цінного і корисного. А так воно власне є в „Довіднику", в цій справжній енциклопедії для тих, що терплять на різні фізичні недомагання і потребують лікарської опіки. В теперішні часи більше хворих, як здорових, і більшість із них, не маючи елементарних знань з медицини, потребують таких порад, які б допомагали їм у щоденному житті — в часі легшого занедужання чи при постійних недомаганнях.

У „Довіднику" знаходимо ці поради. Д-р М. Данилюк синтетично схопив у ньому все найголовніше, що потрібне для домашнього лікування та підтримування здоров'я і по-мистецьки виклав це все у 17-ти розділах. Ось хоч би в розділі „Домашня аптечка" або в розділах „Щоденне життя" і „Здоров'я та харчування", що є таким важливим у збереженні здоров'я. Що ж уже говорити про інші розділи, де сила - силенна фахових відомостей. І цей увесь багатющий матеріял поданий чистою, прекрасною і в той же час — такою доступною мовою. Тому в „Довіднику" все зрозуміле і легко сприймається.

Численні ілюстрації і схеми досконало виконані, чіткі й унаглядн юють усе подане в книжці.

„Лікарський довідник" — це перша українська медична публікація такого жанру у вільному світі. Ми відчували велику потребу в такій книжці, і тепер ця прогалина заповнена. Віримо — „Довідник" знайде собі місце в кожній українській родині.

Глибоке признання д-рові М. Данилюкові за „Лікарський довідник", цей дорогоцінний дарунок для української громади.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ:

І У НАС Є МРЯКОБІССЯ...

Коли в українській пресі з'являлися повідомлення про нові вияви мрякобісся на Заході — на цей раз відносно поняття „Росія - СССР" — то я подумав, що таке ж мрякобісся (нехіть до освіти, знань) зустрічається у нас, і що це наше власне мрякобісся є одною з причин існування отого західнього мрякобісся.

Таке моє переконання підтвердилося листом до редакції „Свободи", опублікованим 10 грудня ц. р. Автор цього листа, судячи з прізвища, є українець, а зміст листа — спрямований проти мого попереднього листа, де я твердж у, що Росія і СССР — це тільки дві різні назви, а суть одна. При цьому додав, що тотожність між Росією і СССР полягає передусім у тому, що імперіялізм СССР нічим не відрізняється від імперіялізму Росії усіх часів. Ще й підкреслив, що в цьому першим переконався український народ. Це ж я зробив тому, що до кожного питання, яке стосується України, підходжу з національної точки зору, з позиції інтересів мого народу. Все інше мене цікавить мало.

Не знаю, як у кого, але у мене завжди було поняття, що Росія і СССР — це те саме у всіх суттєвих відношеннях: географічного положення, етнічного поділу; загального культурного рівня, деспотії режиму, а головне — у відношенні незмінної колоніяльної політики спеціяльно супроти України.

Той, хто не цікавиться подіями в СССР, той не може знати, що там уже довший час і на позний хід іде злиття двох понять — „Росія" і „СССР". І, як комбінація цих двох понять термін — „Советская Россия" — термін, який ще не є цілком офіційний, однак, серед росіян, дуже популярний.

Тепер кремлівські нуряги замість „Інтернаціоналу" виконують мелодію „Коль славен"... Армія, різні урядовці, школярі більших міст своїм виглядом нагадують царські часи. В пресі ведеться дискусія на тему, чи не пора вже замість звернення „товарищ" вживати — „сударь", „сударыня"... З цього всього дуже радіють росіяни за кордоном. А прилюдно вони завжди і скрізь заперечують будь-яку тотожність між Росією і СССР, мовляв, комунізм, большевизм, совєтчина — чужі духові російського народу, і Совєтський Союз зовсім не є російським витвором.

Такого роду заперечення вже не раз набували форми протестів, навіть безпосередньо на адресу Білого Дому, як, наприклад, протест у зв'язку з проголошенням Тижня Поневолених Націй. Авторами подібних протестів є „кити"-ноїи російського великодержавного шовінізму за кордоном: Николаєвський, Чеботарьов, Ульянов, Чухнов, Белосельський, Сікорський, Толстая та інші.

Звичайно, про це все треба знати.

Випадок з концертовою групою з СССР, про який згадує українець з Рочестеру, не має прямого відношення до того, про що я писав у попередньому листі. Якщо ж цей пан подумає, що згаданий ним випадок свідчить про різницю між Росією і СССР, то він помиляється. Бо наміри змішати різні народи в „общем котлке" відбуваються незалежно від того, як ми назвемо цей „котлок" — російським чи совєтським.

Лишаючись при своїх переконаннях, я не маю нічого проти, якщо мій опонент, „фахово і з позиції авторитетної організації", пояснить — в чому саме полягає істотна різниця між Росією і СССР. І разом з тим, розшифрує термін — „Советская Россия".

В. Остапенко

Бриджпорт

В протилежність до нотатко проф. Яр. Розумного в „Свободі" (Ч. 218, 1970) стверджую, що його окреслення моїх функцій в Департаменті Славістики Манітобського Університету невірне. Правдою є, що я працюю в ньому як науково-дослідчий асистент (research assistant) і така є моя теперішня офіційна позиція.

Ольга Войценко

Вінніпег

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО ВПОРЯДКУВАННЯ ТРАНСЛІТЕРАЦІЇ І ГАРВАРДСЬКИЙ КОМІТЕТ

На першій сторінці „Свободи" з 9-го грудня ц. р. була поміщена редакційна стаття „Гарвардський Комітет українських студій погоджується на пропозиції УНС для впорядкування транслітерації". В листі редактора „Свободи" до Комітету пишеться, між іншим, таке: „перед публікацією АЕ Українознавства, в оригінальних і перекладних англомовних виданнях про Україну не було взагалі жадної транслітераційної системи. Кожна книжка має свою власну систему" і т. д.

Так, на щастя, не є, і ці твердження не відповідають правді. Від довгих років найбільш поширеною системою транслітерації для української мови у цій країні є система Конгресової Бібліотеки. Вона має, очевидно, свої недоліки як і зрештою і інші системи. Для прикладу, Асоціяція Американських Славістів (ААASS) користується змодифікованою системою, ще іншою системою користується Американська Асоціяція Модерних Мов і т. д. Існує також і міжнародна система, опрацьована в Европі, що її рекомендують такі організації як ЮНЕСКО. Щоб довго не розводитись про відомі справи можу тільки додати, що д-р Герич, викладач бібліотечної школи в Оттавському університеті, написав свою магістерську працю на цю тему і її автор цих рядків мав змогу переглянути.

Богдан Винар

Літелтон, Коло.

• Кардинал Теренс Кук відправив Богослужбу для американських вояків недалеко здемілітаризованої смуги між Південним і Північним В'єтнамом та запевнив їх, що президент Ніксон працюватиме у 1971 році день і ніч над замиренням у В'єтнамі.

Д-р А. Вусик

„ДОУИЗИЧЧИЧ" = 25

(2)

Молодь на вулицях арештували, якщо вона розмовляла між собою по-українськи. По селах наставили, крім громадських секретарів, ще т. зв. нотарів, які провадили метрики і перекручували або фальшували імена новонародженим українським дітям, а крім того вся адміністрація громади була в їх руках. Вони виконували і службу таємних агентів „сіґуранци" (таємної поліції) і доносили про всякий прояв української активности в громаді.

Добираючись до українського автохтонного хлібороба, не тільки відібрали йому українські свята, замикаючи церкви в ті дні, але й арештували колядників, під час українських різдвяних свят або за свячення пасок на український Великдень і судили як „стилістів" у воєннім суді в Чернівцях. Щоб викинути українців з прадідівської землі, насилали в села румунських колоністів.

В році 1922 проведено „аграрну реформу", при чім вивласнено за викуп 75.500 гектарів землі від буковинських поміщиків (то є 12,3%). І давали румунським колоністам, урядовцям, жандармам надавано по пів гектара під будову, 4 гектари орної землі та гектар пасовиська. Українських селян наділяли шматком землі (0.56 гект.), здебільша непридатної, десь далеко від його оселі і то на сплати. В законі було передбачене наділяння в першу чергу воєнних інвалідів, але українських інвалідів упосліджувано, тому в Бергометі, де я заснував інвалідську організацію (як філію централі з Букарешту), 200 наших інвалідів зробили демонстрацію перед владою й аграрною комісією, виборюючи своє право.

За допомогою аграрної реформи 235 поміщиків збулися неплодючої землі, одержавши від держави великий викуп готівкою, а собі залишили 346,300 гектарів. Сама корінна Румунія задержала 239,200 гектарів.

Становище українського хлібороба за короткий час румунської сваволі сильно погіршилося, 47.4% господарств залишилося без тягла, 32.5% без корів, 48.1% без свиней, а 60% без овець. Сільськогосподарські товари були дешеві, а промислові, ввезені з Румунії, занадто дорогі так, що, наприклад, за лопату треба було дати цілий мішок кукурудзи, за кілограм соли 2-3 кг. зерна, 100 кг. пшениці за робочі черевики, а щоб залізницею поїхати з Чернівців до Букарешту, треба було продати корову. По окупації румуни не зважали, що чотири роки війни привели економіку краю до упадку, вони навіть не думали допомагати країні, але забирали все, що попало їм в руки. Румунська олігархія гальмувала розвиток продуктивних сил на Буковині, яка стояла багато вище від Румунії і культурно й економічно. Румуни утискали навіть харчову, текстильну і лісорубну промисловість, доводячи її до руїни. Демонтували фабрики, як текстильну „Інтекс" і ще другу з Чернівців до Букарешту та інші. Коли ще 19-22 р. на Буковині було 617 діючих підприємств та майстерень, то до 1935 року лишилося ледве 276, що їх румуни додушували податками. Не тільки забирали фабрики, але й вербували вглиб Румунії і майстрів та інших фахівців для відбудови свого краю. В Букарешті ще в 1923 р. перед королівською палатою лежали купи гною, а зверху здохлі пси і коти, а на передмістях були непрохідимі калюжі болота.

Щоб добити українського селянина, румуни встановили високі податки державні, повітові, сільські, за проїзд на шляхах, за в'їзд підводою до міста, за продаж або лише винос на продаж всячини на базар, за забій худоби, за пасовисько, на школи, на направу доріг, на будову й ремонт парафіяльних домів. Буковина давала 15% загальних прибутків держави, а держава для Буковини дала кредитів на 15 мільйонів леїв, цебто 1/1 000 відсотка.

Праці не було, селяни вирощували цукрові буряки, годували худобу та свиней, щоб „продати на податок". Останній глечик молока брала мати від дітей й відносила до молочарні і діставала мізерний гріш за зібрану сметану, а дітей годувала вже збираним молоком. Останні яєчка від курей продавала, щоб купити нафти до каганця. А податковий екзекутор, як закрав гроші з податків і втік, то селяни мусіли вдруге платити ті самі податки; інший вже екзекутор тягнув останню кожушину з жердки і за безцінь продавав на ліцитації.

В країні панувало постійне безробіття, пересічно 20-30 тисяч безробітних, в Чернівцях 7-8 тисяч (писав „Форвертс"), а ціни росли як на дріжджах: на хліб збільшились на 50 разів, на м'ясо 57, на молоко аж 60 разів від 1914 до 1937. Англійський „Таймс" 16 квітня 1923 (ч. 43316) вказував на протизаконну і нелюдську поведінку румунської влади на Буковині.

Експлуатуючи докраю населення, заведено лихварські відсотки від позичок аж до 36% на рік, а при несплаті боргів селянську землю продавали на ліцитації за безцінь підставним агентам-перепродувачам, які в свою чергу затягали нових селян в борги, перепродуючи землю з великим зиском. В 1932 р. заборгованости було пересічно 21,200 леїв на кожний гектар землі. Прибутки банківців на Буковині в 1929-31 виносили 171,3 мільйона леїв. А банки належали румунським багатіям і жидам; українських банків було тільки два, Кредитовий і Північно-Буковинський.

В цім макабричнім калейдоскопі треба згадати ще й охорону народного здоров'я. Це був один жах. Наприклад, в Кіцманськім повіті один лікар на 15.000 мешканців, в Бергометі один лікар на 14 сіл, за операцію проспати в лікарні в Чернівцях треба було заплатити 30.000 леїв, селянин мусів продати свій масток, щоб оплатити лікарню. Смертність населення була дуже велика, напр., в Чернівецькому повіті в 1930 році народилося 5.920 дітей, а померло 3,561, з того 6.5% на туберкульозу. В невеликім селі Боянах на туберкульозу хворіло 518 осіб, в Хотинському повіті (який адміністративно належав до Чернівців) хворих на туберкульозу було 24.000. В Карпатах шалів ще й сифіліс, занесений московськими солдатами під час війни.

Злидні примушували людей залишати рідні села і шукати кращої долі за океанами, вимандровуючи до ЗСА, Канади, Аргентини, Бразилії. В 1926 році еміґрували 4.111 українців (подав „Рідний Край"), в 1927 р. знову 1,840, так, що за румунського панування еміґрувало яких 150.000 осіб.

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1970 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

16 Коваль Дарія А., Лілітка Оксана Л.
22 Дужанська Еліза А.
23 Мура Керрі А.
42 Головачук Анастасія Л.
53 Крисалка Делорис А. 2.
83 Копитко Михайло, Куцик Люба, Марія О.
94 Рубаха Марія А.
102 Ваєр Даяна Хр. З.
106 Капа Тіна А.
119 Еспозіто Михайлина М.
121 Квасовський Іван.
123 Вузілі М'Ліза М.
127 Кобрин Адріян І.
128 Тригос Людмила А.
146 Горох Марія, Корбяк Михайло Є., Марітчак Христина Д.
147 Цар Алина.
211 Стегній Степан О.
217 Колдан Михайло Гр., Мілімен Яким К.
220 Гарасим Тимофій С.
245 Стендера Степан.
283 Шов Христина Д.
288 Загвоцький Михайло мол.
305 Данлеп Тодд М.
316 Зойгофська Гейла М., Ландрі Юлія Л.
320 Телюк Іван М.
339 Безпалко Данило Ст., Йосип Д.
343 Волмер Джойс А.
346 Лаврів Тарас 2.
355 Кобзей Дарія М.
361 Крушельницький Марко А.
371 Вовк Михайло Є., Дейлі Христина М., Нищіт Данило, Маргарита.
375 Сеньковська Софія.
387 Кльоц Христина М.
397 Шурпета Марія А.
403 Морф Варвара І., Григорій М., Донна М., Іван Я.
421 Дідович Геррі М., Марія Л., Саля Н.; Лозинська Гейла В., Зузанна Л., Лаврина А., Патрикія М.; Пачковський Гері М., Михайло Н.; Шеверногa Дениса К., Ричард М., Роман В.
422 Михалишин Христина М.
430 Прищляк Іван Л.
438 Вихрик Лі Хр.
444 Кравченко Іван, Ілейна, Наталя; Шмигельська Варвара Є., Карін В.
481 Грагам Едвард Ст., Маршал Е.
491 Соловйов Антін.
497 Осташевська Софія, Тереса К.
502 Гнатюк Тодд В., Федиш Тоня К.
503 Москаленко Тамара.
505 Сеньків Кліффорд, Крейгтон, Синдея.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Від.:

63 Олінґер Шірлі А.
132 Шафран Микола мол.
147 Бейдлер Двейн Е.
242 Васильчук Михайло, Дейвид Катерина.
268 Догин Леся А., Лідія.
293 Янґ Йосип М.
317 Бурак Василь Л.
346 Вербенець Маріянна, Гереґа Христина А., Юрій Р.; Отрийський Степан Я.
370 Вознюк Анна, Володимир.
371 Васильківський Роберт Ст., Христина Ю.
397 Савчук Євген, Старух Рослана О., Федин Михайло И.
412 Озимчак Віктор, Леонід.
418 Бойко Богданна М. І.
432 Оленчук Віра 2.
472 Ганкевич Ярослав.
497 Форемський Роман.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Від.:

15 Яримович Микола А., Татьяна М. Л.
19 Менцінська Дарія.
113 Скубяк Дерил Е.
174 Голуб Павло Е.
445 Недокус Анна М., Володимир В.
451 Озимчак Віктор, Леонід.
454 Романів Богдан, Надія.
490 Федів Андрій І., Василь В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

497 Форемський Роман.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

17 Гринюк Роберт.
32 Костелло Христофор Т., Марчук Зузанна М., Катерина М., Марія А., Таня О.
78 Зорґе Давид, Данило, Дін.
83 Боднарська Марія.
114 Степова - Плахтинська Ольга.
130 Гот Іван М.
194 Гусак Петро, Коханська Дарія О.
233 Ратич Євген П.
346 Гевко Іван, Лішнянський Мирослав П.
356 Дмитрів Василь С.
379 Максимів Анна, Люба, Михайло.
413 Заходняк Юрій А.
423 Маркевич Лариса 2.
426 Месіпа Марта Н.
440 Гаврилишин Володимир, Ірина, Орися; Лужняк Орест 2, Мельник Євген, Зенон, Лідія; Наш Даяна С., Лідія Р.; Чобіт Віра, Михайло.
459 Буняк Христина, Вишньовська Олена М., де Соуза Ліза А., Ольга, Роза М.

463 Когут Камела А., Ліщина Василь Р., Лідія С.
474 Медвідь Романа.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Федів Андрій І., Василь В.
88 Яримович Микола, Татьяна.
194 Менцінська Дарія.
325 Недокус Анна М., Володимир В.
341 Новальковська Христина А.
412 Озимчак Віктор, Леонід.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

42 Гроссі Люіза.
85 Шляхтянчин Тома І.
90 Мушалко Йосип В.
99 Узялко Павло мол.
106 Мацканич Анна.
158 Бліда Дебора К.
233 Шевчук Степан.
242 Васильчук Михайло мол., Дейвид Катерина.
305 Андрусишин Тома.
316 Ланковський Зенон.
355 Кобзей Григорій.
385 Вучик Любомир В.
437 Гринишин Юрій.
456 Лазор Богдан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

63 Олінґер Шірлі А.
132 Шафран Микола мол.
147 Бейдлер Двейн Е.
221 Рольмаєр Карло.
240 Палка Віра.
292 Андуський Іван.
293 Янґ Йосип М.
317 Бурак Василь Л.
423 Ільницька Рома М.
432 Оленчук Віра 2.
445 Зінґг Доріян Р. С.
471 Ленон Христина.
472 Ганкевич Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Ковалівський Володимир.
39 Рись Софія Ст.
47 Гарас Роман М.
52 Лончина Софія.
88 Савчук Зузанна О.
97 Бунго Михайло В.
102 Гук Христина О., Косик Михайло И., Кусяка Христина М., Митросевич Шарон Л., Фаріон Рома М.
115 Жабицька Анна М.
125 Кльоц Христина А.
130 Гладун Євген З.
156 Страґ Роман В.
170 Литвинка Марія.
191 Молт Варвара А.
194 Сокіл Олексій В.
217 Юрків Христина М.
221 Губчак Юрій Ст., Ільницька Рома.
238 Ярош Іванна Л.
240 Цегельський Ігор І.
248 Лабяк Ілейна Д.
271 Лент Дениса.
283 Саварин Кетлін М.
284 Дужовська Конні Л.
292 Гладиш Лідія, Кузьо Роман.
304 Вацлавський Ґері А., Павлишин Христина.
317 Яцковська Марія М.
321 Цюк Іван Т.
325 Петріна Богдан, Орися, Роман.
334 Вакут Антонина.
360 Томків Богдан С.
361 Кушнірчук Марія П., Хміль Богдан Ст.
367 Вдовичин Дарія І., Кисіль Євген, Леся.
374 Дашавець Євстахій Я., Роман В.; Николишин Богдан.
379 Клебан Ігор, Ірина.
397 Нищот Богдан.
414 Брезіцький Карло Е., Патриляк Юрій.
423 Ковальська Надія.
432 Вейна Донна І., Верига Зенон А., Гладій Ярослав П., Ковальська Христина.
439 Гудз Ірина.
445 Лялюк Люіза Р.
464 Галущак Богдан Л.
471 Криса Олена О.
481 Міщук Надія М., Отчин Роман.
495 Вачинська Василина О.
498 Карпинська Віра Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

22 Іванокович Михайло Ю.
76 Віч Ліда, Франциско Орися.
94 Ковальська Ірина.
106 Турко Кетлін І.
146 Мочержак Самійло Е.
219 Левенець Ліна, Марія.
221 Кучма Григорій, Нестюк Ярослава.
234 Кобасовська Ірина, Купчак Марія.
276 Грицик Єлисавета М.
292 Гусак Михайло І., Марців Микола, Мирон.
334 Дзюба Степан.
343 Яцула Степанія.
355 Гасяк Тарас.
364 Оліяр Ірина.
394 Ольшевська Верна А.
436 Олійник Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:

356 Білас Марія, Тарнавський Олена М., Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

164 Везенді Марія.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

3 Буска Василь мол.
5 Климишин Євген, Лущик Павло.
8 Оліяр Теодор І.
14 Гандзій Лідія, Кравець Дарія, Ірина.
15 Бень Костянтин.
16 Влагий Степан, Степанія.
23 Тамес Лілея П.
37 Гоар Бренда І.
39 Діцюх Степанія К., Назаренко Сергій.
42 Ґроссі Люіза.
47 Явна Наталя.
50 Шапків Ярослав.
53 Івасів Павлина.
54 Матвієйко Василь, Гільда.
68 Ставяр Катерина.
76 Островка Іван.
82 Ковальська Ірина.
83 Мелько Теодор, Михалко Ольга.
85 Шляхтянчин Тома І.
90 Мушалко Йосип В.
94 Кунинський Микола, Ройс Давид Фр.
96 Павелко Марія.
98 Малик Параскева.
99 Узялко Павло мол.
102 Косик Михайло.
106 Гриджук Олексій, Гурський Петро, Дорошенко Анатолій, Капа Петро, Долорес; Мацканич Анна, Павлик Іван, Павчук Василь, Химинець Іван, Цибак Володимир.
107 Гафійчук Іван, Миндюк Ричард А.
112 Лукас Катерина.
114 Мокрий Володимир.
116 Кльоц Іван.
121 Квасовський Богдан.
127 Регула Василь, Павлина.
128 Д-р Тригос Гастон Г.
133 Чап Веслі.
136 Стехнович Прокіп.
138 Лешко Микола.
146 Горох Параскева, Дудун Тарас, Надія; Жила Семен, Корбяк Богдан.
147 Ганич Микола, Каролина; Рудакевич Ілейна М.
158 Бліда Дебора К., Бродило Іван.
168 Мицик Марія.
171 Куфта Симон ст., Чекай Анна.
172 Кеннеді Артур І.
174 Горпенюк Андрій Д., Дацків Зиновій 2, Франціска.
182 Сорочинська Олена, Хомайчак Іван, Чупак Ольга.
194 Голюка Євген.
203 Сулжинський Даниїл.
204 Вакун Олена, Чарторинський Іван, Черник Ярослав.
211 Біливус Степан.
217 Приймак Марія, Фута Марія.
220 Перхач Євген.
221 Бачинський Сергій, Губчак Юрій Ст.
230 Оттерсон Віра І.
233 Шевчук Володимир, Степан.
240 Голик Катерина, Самокишин Богдан, Лев І.; Семків Богдан, Марія; Сивий Микола, Анна; Стецяк Анна.
242 Васильчук Михайло, Рорбах Катерина М.
254 Єдзіняк Кетлін.
271 Рибак Євстахій, Розалія М.
277 Коваль Степанія.
283 Снігур Черіл А.
290 Брашків Ігор.
291 Гаєвська Анна.
292 Кузьо Роман.
295 Єстер Михайло І.
301 Матулко Ілля.
304 Войчак Юрій І., Іскало Іван, Саміло Микола, Олександра.
305 Андрусишин Тома, Корінчук Іван П.
316 Ланковський Зенон П.
317 Бурак Карло Д.
324 о. Барняк Тома.
325 Лисогір Марія, Цюпа Варвара Г.
334 Вакут Катерина, Хома Степанія.
336 Лагошняк Василь, Пелюшкевич Романа.
337 Качмарик Марія, Талан Ангелина.
339 Безпалко Ярослав, Катерина Г.
343 Вовкович Маріянна К., Волмер Іванна М.
346 Лаврів Михайло, Юлія.
353 Филипчук Михайло, Каролина.
355 Кобзей Григорій.
356 Солонинка Катерина.
360 Антонишин Лідія.
364 Баюн Анна К., Вене Гвенна М., Дружбацький Іван П. мол., Кравець Степан.
371 Мицьо Віра, Мізь Василь, Оксана О.; Шумейко Марія І.
372 Головка Степан М.
375 Аннюк Антонія, Брикович Володимира, Теодосія; Матуш Володимир, Посполита Василь.
379 Будулич Степан, Ваків Христина, Кавка Петро, Касіянчук Іван, Томків Теодор.
382 Шеманськ Йосип мол.
383 Ґраґілля Дебора А., Смочило Михайло, Софія.
385 Бучик Любомир, Лісович Богдан Д.
388 Кізюк Лукія М.
390 Пастернак Лідія Л.
397 Ганасевич Ірина, Олексишин Леонія, Піскар Еліза.
404 Замулинський Бріян Е.
407 Пахолок Йосип, Анастасія.
414 Гречаник Лорейна К., Дубецький Михайло, Пітт Роман М., Софія К.
418 Мельник Іван.
421 Гулка Едвард Г.
422 Нагірняк Марія.
423 Вридун Степанія, Кашуба Володимир, Синенький Йосип.
430 Іваськів Ольга, Козенца Анна, Тимків Микола.
436 Руссо Євгенія.
437 Бородій Анастасія, Гринишин Юрій, Телеґа Іван, Цімерман Роберт О., Татьяна М.
438 Труш Михайло, Ольга.
439 Когут Василь, Кутова Степанія.
444 Кобзей Маріянна, Кравченко Марія.
456 Лазор Богдан.
460 Горний Адріян А., Роман К.
472 д-р Щербанюк Григорій.
479 Яремчук Михайло.
481 Коль Анна.
488 Попович Зенон, Надія.
489 Брекінгтон Вилбур, Грейс.
490 Лапсанська Дора, Трейс Ольга, Чорномаз Єва.
491 Павленко Дмитро, Понамар Микола.
497 Грищук Ярослав, Іванишин Марія, Кіндзерська Люба Н., Параскева; Осташевський Тарас А., Лілея.
503 Борущак Богдан Т., Вовк Олег І., Степан.
505 Бабюк Михайло, Волощук Гаролд, Сеньків Марія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

8 Івасютин Дмитро.
9 Доброльська Анна.
12 Ковальчук Степан*.
32 Боднар Михайло*.
42 Крипяк Володимир.
54 Хома Йосип.
59 Галькевич Михайло ст*.
70 Іваник Василь*, Юлія.
78 Серафимович Ольга.
113 Пейн Вірґіль О. мол.
128 Прокопик Юлія.
131 Гайдук Дмитро, Голяш Теодор, Денисюк Микола*, Хич Олексій, Яременко Микола мол., Люіза.
147 Рейдлер Варвара.
194 Вінтоняк Іван, Загайкевич Володимир, Шейла; Стахів Матвій.
206 Чагарин Ірина М.
221 Беляць Надія, Дусановська Надія М., Синенький Володимир.
240 Кулик Текля, Самокишин Богдан*.
243 Кроль Павло*.
317 Нетті Наталя Х.
328 Данидевич Роман І.
338 Пипюк Єва Я.
345 Луцик Ольга.
346 Дубас Іван.
370 Вознюк Микола, Параскева.
371 Змий Антін.
379 Перевізник Іван.
383 Донофріо Дарія.
407 Хамуляк Леся.
411 Зінчик Іван, Наталя.
412 Озимчак Андрій*, Валентина, Ірина.
418 Бойко Таня М.
440 Зварич Емілія, Лужняк Дарія, Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

45 Ганич Григорій.
113 Медвідь Євгенія, Скубяк Антін, Стромок Юрій*, Олена.
128 д-р Слободянюк Віра.
171 Леник Петро*.
174 Голуб Ярослав.
230 Юрчишин Олена.
277 Коба Михайло, Яворський Антін.
419 Марунчак Іван, Текля; Попіль Ярослав.
432 Кінтер Іван, Анастасія.
445 Недокус Іван 2, Анна.
451 Озимчак Андрій*, Валентина, Ірина.
469 Бак Андрій*, Ольга; Коваль Михайло*, Кей; Косів Катерина.
471 Колянковський Ярослав*, Смольницька Лідія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

353 Білас Марія, Тарнавський Юрій*, Олена М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

5 Іваськів Євгенія.
12 Ковальчук Степан*.
42 Мун Ілейна І.
165 Воґон Ольга Е.
240 Самокишин Богдан*.
337 Котик Марія Т.
385 Гордин Анна.
423 Гриневич Любомир*.
481 Сивий Микола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

14 Шеффер Василь*, Санні К.
17 Гринюк Валентин*, Сара.
25 Боровський Йосип.
32 Костюк Лідія, Марчук Борис.
35 Гулич Мирон*, Євгенія.
42 Брезняк Василь А.*, Марія Ч.; Сенишин Володимир, Марія.
52 Фуйчак Олександра.
63 Ґрінавелт Йосип Ю*., Колаковський Йосип Л*., Меліш Лорейна А.
78 Зорґе Лукія, Лайтстон Григорій В*.
94 Пахолок Степанія.
104 Стефаник Іван*.
114 Камула Юрій*.
115 Бурий Михайло*.
130 Готь Маркіян, Софія.
131 Горожанський Іван Б.*, Гриневич Орест А*.
158 Бабська Емілія.
161 Яніцький Йосип І*.
182 Павоні Ірина.
194 д-р Жарський Едвард*, Дарія.
221 Лобач Микола*, Теодор Марія; Тоґан Андрій*.
239 Свічинський Володимир, Анна.
293 Думановський Любомир, Адріяна.
345 Литвинчук Степан*.
346 Адріянович Орест*, Ольга, Христина; Бурдяк Богдан*, Зиґа Ігор*, Лішнянська Анна, Паскар Лідія, Шкурка Антін*, Сергій; Ясевич Володимир.
350 Зосяк Борис С*.
379 Варій Марджорія, Максимів Василь, Іван*, Надія.
402 Тирлич Анна.
421 Макух Іван О*.
423 Недільський Софрон В., Христина.
432 Грибінський Борис*, Лисяк Юрій, Литвин Віра, Олійник Олександер*, Ребрик Михайло*, Сестра Свистун Мирона М.
440 Сименів Петро І.*, Спольський Мирон І.*, Стеблянцька Степанія.
445 Снігурович Дарія.
454 Ґалайда Микола*, Марія.
460 о. Круп Йосип С*.
463 Торощенко Тарас*.
474 о. Бринявський Василь*, Медвідь Володимир*, Зірка.
486 Столець Іван.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

346 Кліщук Василь*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

33 Кінтер Іван, Анастасія.
45 Коба Михайло.
49 Бак Андрій*, Ольга; Коваль Михайло*, Кей; Косів Катерина.
61 Медвідь Євгенія, Скубяк Антонина.
156 Ганич Григорій.
175 Голуб Ярослав.
194 Яворський Антін.
325 Недокус Іван 2, Анна.
329 Леник Петро*.
412 Озимчак Андрій*, Валентина, Ірина.
432 Попіль Ярослав.
439 Марунчак Іван, Теодор В*., Текля.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

9 Доброльська Анна.
22 Маринів Гері П*.
42 Громик Марія, Зизак Анна.
59 Галькевич Михайло мол*. 2.
102 Бобків Григорій*.
108 Коваль Микола*.
128 Прокопяк Юлія, Федун Едвард*.
147 Бейдлер Варавара.
155 Петренка Іван*.
182 Мочула Марія.
206 Чагарин Ірина М.
221 Беляць Надія, Дусановська Марія, Синенький Володимир, Строчук Катерина, Фостер Яким М.
240 Крутиголова Маланія.
242 Найдух Іван*.
243 Кроль Павло, Яруняк Михайло.
245 Пиль Володимир.
317 Нетті Наталя Х.
338 Пипюк Єва Я.
341 Клячко Катерина.
371 Біленька Лена, Змий Антін, Мізь Василь*.
379 Ваків Христина.
383 Донофріо Дарія.
427 Шеремета Марлена П.
431 Легенький Мирон*.
432 Ружицький Роман Д*.
463 Антошко Маршал І*.
469 Бабяк Василь*.
487 Романенко Богдан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Ковалівський Степан, Анна.
14 Духнич Юліян*.
15 д-р Гелета Ярослав*.
16 д-р Семків Володимир О.
25 Домарадський Степан*, Ольга.
52 Лончина Анна.
54 Матвієйко Василь, Гільда.
55 Ільчитин Іван*.
94 Кущик Рут А.
107 Гафійчук Іван.
114 Мокрий Володимир*.
120 Годжук Іван Е*.
130 Гладун Володимир, Клементина.
147 Горбовий Петро.
156 Сенюра Євген*, Ярослав, Йосипина.
163 Гринчинський Іван, Хитрук Іван*.
170 Вацяк Ярослав*, Сипко Ярослав*.
194 Худа Марія.
200 Федак Петро, Незіка.
204 Оршуляк Михайло.
217 Беглей Степан*.
221 Вейн Марія.
240 Василик Теодор*, Опацький Петро, Любов; Рогальський Петро, Сліпець Марія.
257 Семчук Петро.
266 Михаль Ярослав*.
276 Іваськевич Михайло*.
304 Павлишин Володимир, Швець Степан*.
324 о. Бариляк Тома.
325 Олексюк Роман*, Петріна Роман*.
361 Пригода Анна.
368 Олінкевич Осипа.
374 Музика Василь.
375 Матуш Володимир.
379 Будулич Степан.
397 Строн Іван*, Федорів Ігор М*., Іванна, Ксеня Л. М.
417 Фур Марія Л., Мирослава.
430 Макух Богдан*, Степан; Пеннінгтон Олександра М., Тимків Микола*.
432 Кущак Василь*.
436 Мицкан Дмитро, Руссо Євгенія.
441 Семенів Патрикія Л.
464 МекНайт Іванна.
472 Горчинський Андрій М*.
478 Описків Степан*.
481 Отчич Іван*, Анна.
487 Гамота Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

6 Сеньківська Олена.
8 Черевко Володимир.
25 Ладанай Степан*.
32 Хомин Михайло*, Тереса.
35 Гривнак Олександер.
39 Галоран Василь В.*, Дадерко Петро*.
42 Ключівський Федір, Параскева.
45 Яворський Ілля*.
47 Галевич Євдокія.
52 Лончина Матвій.
75 Рогатинський Петро.
88 Вовчук Анна.
94 Голуб Едвард Т*., Ковальський Валентин, Томин Антін.
106 Марушка Микола, Марія.
114 Гуменюк Дмитро, Степанія.
115 Жабинський Степан*, Анастасія.
125 Войтюк Іван, Юстина.
127 Білий Григорій, Анастасія; Борківський Степан, Марія; Гринчак Лев, Емілія.
132 Луців Карло*.
140 Люлька Михайло*.
147 Процак Франко*.
155 Ґураль Катерина.
157 Яцишин Анастасія.
158 Гумен Петро*.
163 Городиський Іван, Катерина.
170 Дзюбниська Марія.
174 Рогатинська Ольга А.
179 Лотоцький Петро.
182 Лелет Марія, Сенеджук Олексій, Катерина.
219 Левенець Михайло, Анна, Медюх Василь, Марія; Олійник Володимир, Антонина.
220 Маліборська Марія.
221 Гриценко Антін*, Кучма Анна.
234 Каша Семен, Кобасовський Іван, Марія.
245 Степанюк Сергій.
257 Білецький Павло.
289 Бравн Ольга.
292 Марців Анна.
301 Врублівський Петро*, Іна; Нетис Григорій.
317 Галів Йосип.
334 Вакут Михайло, Катерина; Дзюба Михайло*.
337 Винар Михайло*, Анна; Серединський Степан, Анна.
348 Віловус Петро*, Содомора Іванна.
352 Кіт Дмитро*.
355 Штогрин Ярослав*, Степанія.
361 Щеснюк Софія.
364 Вреэдун Василь*, Павлишин Степан*.
367 Кисіль Адам, Тереса; Леник Надія, Сорохтей Степан*.
374 Дашавець Іван, Марія; Пліхтяк Юрій, Станчак Ольга, Тангвай Олена М., Шумляк Іван.
379 Адамович Микола, Драпала Петро, Карплюк Анна, Клебан Іван*, Єва; Леськів Роман, Сабадашка Нестор, д-р Сидор Павло.
414 Кваснюк Степан, Ґерлинда; Козюпа Лідія, Латик Розалія, Патриляк Катерина.
423 Терш Роман.
436 Олійник Василь*, Михайло*, Марта.
438 Кузьменко Анастасія.
452 Будник Емілія.
459 Барильська Анна.
469 Шкільник Ілля.
475 Пришляк Ярослав, Шинаровський Роман.
481 Сивий Микола*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

54 Хома Йосип.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Мартин Олексій 2.
8 Михалко Теодор.
21 Сілецька Анна.
33 Греґа Текля.
36 Худяк Анна.
57 Ропіцький Йосип.
59 Волонний Михайло.
76 Крокош Марія, д-р Паньчук Богдан.
81 Приймак Ксеня.
94 Золя Марія, Шалайко Василь.
98 Пилипяк Василь* 2.
102 Лежан Іван, Мужиловсьський Степан, Уґрин Андрій.
103 Левченко Борис.
105 Костик Татьяна.
106 Подоляк Михайло 2.
114 Данилко Степан.
121 Паліваді Микола*.
130 Вікарик Ілля, Дацишин-Дайшин Іван* 2.
144 Волощук Катерина.
146 Бугай Григорій.
155 Ґурняк Степан* 2, Свалик Володимир.
156 Іщук Микола, Момот Йосип.
158 Бабський Василь.
161 Дужицький Франко*, Ларніш Михайло*.
173 Глинянський Теодор.
175 Мельник Катерина.
182 Мулик Андрій*.
184 Паламарук Микола.
194 д-р Гарасимів Петро Б.
206 Сирота Андрій.
217 Мартин Володимир Н.
218 Пущик Степан*.
221 Верхняк Михайло, Дабська Анна, Риндик Степанія.
237 Мудрак Михайло 2.
251 Сендека Анна.
254 Капустинська Анна, Тимчишин Михайло.
257 Сенюта Дмитро.
258 Вулка Катерина.
266 Чучман Василь.
267 Рутович Андрій*.
270 Новацька Марія.
277 Перцак Степан.
292 Возняк Володимир 2.
293 Душняк Іван А*., Паук Євдокія.
304 Валута Степан.
320 Опар Марія.
327 Мізуренко Василь, Фірман Марія.
334 Лазірко Розалія.
339 Веррі Денис Фр*.
356 Вігуляк Наталя.
367 Веслій Василь*.
382 Гайда Ралф*.
386 Кнелбер Ярослава Є.
406 Писанчин Софія.
430 д-р Макух Ілля.
448 Вулавка Микола*.
457 Климко Олександер.
484 Кодний Яків.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

454 Романів Степан*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

16 Кузьмяк Іван С.*, Ніна.
17 Гринюк Валентин*, Пучик Михайло*.
42 Бресняк Василь А.*, Марія Ч.
121 Серра Йосип Ю.*, Маріянна І.
131 Горожанський Іван Б.*, Костелина Роман*.
240 Оліяник Іван*.
277 Перцак Степан*.
293 д-р Кохно Катерина.
303 Пиліпі Ірина М.
399 Радиш Юрій І*.
422 Веврукий Євстахій.
434 Лабовка Євген*, Орися; Петренко Петро*, Катерина.
440 Владичак Джім*, Дідюк Богдан*, Мельник Роман*.
441 Бровчук Степан*, Тіна.
445 Дмитришин Михайло*, Мухин Галина.
456 Бразік Мирослав*.
460 о. Круп Йосип С*.
469 Юрик Анна.
474 Заяць Фелікс*, Купь Василь*, Медвідь Володимир*' Петраш Ігнат*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

Аксидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

27 Воронка Роман.
47 Явний Іван, Наталя.
106 Стефанська Данила.
116 Самокіш Роман, Оксана.
146 Дудун Тарас, Надія; Корбяк Богдан, Михальчак Микола, Степан; д-р Стрільбицький Олександер Р.
147 Руданевич Ілейна М.
170 Кісь Степан Ф.
174 Горпенюк Андрій Д., Дацків Франціска.
176 Дронь Григорій.
221 Віщур Микола, Іванюк Андрій мол., Михайло.
240 Барилка Зенон, Гупаловський Михайло, Самокишин Богдан, Лев І.
305 Андрусишин Тома, Корінчук Іван П.
317 Бурак Карло Д.
324 Стааничий Юрій Р.
337 Качмарик Іван.
353 Филипчук Михайло.
362 Мазурик Петро.
372 Головка Степан М., Тома А.
378 Сапович Роман.
385 Бучик Любомир, Дудинський Мирон, Лісович Богдан Д.
404 Замулинський Бріян Е.
419 Сидорко Микола.
421 Вридун Степанія, Гулка Едвард Г.
423 Кашуба Володимир, Синенький Йосип.
430 Ковальчик Михайло, Макух Степан.
439 Когут Василь.
456 Лазор Богдан, Росновський Павло.
491 Павленко Дмитро, Пономар Микола, Соловйов Федір.
497 Грищук Ярослав, Ярослава; Іванишин Марія, Кіндзерська Люба Н., Параскева; Осташевський Роман, Тарас А., Лілея.
503 Борущак Богдан Т., Вовк Олег І.
505 Бабюк Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

170 Вачик Іван*.
194 Висоцька Ірина.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30 листопада 1970 р.:)

Старий рід забез.	70
Кляса О	254
Кляса Т	4,225
Кляса W	12,649
Кляса Р 20	14,879
Кляса Е 20	10,188
Кляса Е 65	2,174
Кляса Р 65	1,431
Кляса DP 60	293
Кляса DP 65	368
Кляса ADD	4,027
Кляса Т 10	195
Кляса Т 5	50

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	101
Кляса 5 Е	176
Кляса Р 20	222
Кляса Е 20	199
Кляса 6 С	3
Кляса Р 65	12
Кляса Е 65	16
Кляса Е 18	13
Разом:	51,545

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30 листопада 1970 р.:)

Кляса 1-ша	868
Кляса 2-га	243
Кляса 4 Р	1,435
Кляса 5 Е	1,986
Кляса 6 С	209

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	5,702
Кляса Е 18	4,633
Кляса Е 65	255
Кляса Р 65	153
Кляса Р 20	6,987
Разом:	22,471

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го жовтня 1970 р.:)	25,837	59,289	3,995	89,121
Активні члени:				
Приріст у листопаді 1970 р.:				
Нові члени	84	223	63	370
Прийняті наново	28	57	2	87
Прийняті з перех. листами	13	29	1	43
Зміни кляс забезпечення	1	9	—	10
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	126	321	66	513
Убуток у листопаді 1970 р.:				
Суспендовані члени	44	77	34	155
Відійшли з перех. листами	10	24	—	34
Зміна кляс забезпечення	4	9	—	13
Відійшли до дорослих	15	—	—	15
Померли	1	78	—	79
Вибрали грошові звороти	14	38	—	52
Відійшли з випл. п. сум. заб.	64	70	—	134
Виплатили вповні вкладки заб.	22	116	—	138
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	174	412	34	620
Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у листопаді 1970 р.:				
Виплачене забезпечення	22	115	—	137
На безпл. продовж. забезп.	20	30	—	50
Разом:	42	145	—	187
Убуток у листопаді 1970 р.:				
Померли	—	7	—	7
Вибрали готівку	8	12	—	20
Привернені в актив.	13	22	—	35
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАВ.	5	5	—	10
Разом:	26	46	—	72
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем листопада 1970 р.:	25,805	59,297	4,027	89,129

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за листопад 1970 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж листопада 1970 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Володимир Сохан
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1970 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	$ 145.84
2	145.55
3	194.83
5	1,305.18
6	207.30
8	1,403.02
9	167.24
10	124.97
11	152.36
12	207.09
13	984.13
14	907.70
15	621.93
16	459.34
17	39.84
19	89.34
21	232.91
22	1,368.53
23	407.27
24	47.47
25	2,414.50
26	7.09
27	723.27
28	170.50
29	218.11
30	62.64
31	105.59
32	598.68
33	337.73
34	34.88
35	287.41
36	248.19
37	668.16
38	456.20
39	1,590.77
40*	33.31
41	17.23
42	1,526.07
43	250.52
44*	45.07
45	714.35
46	205.53
47	466.05
48	149.18
49	466.64
50	99.27
52	210.69
53*	527.71
54	418.89
55	599.15
56	123.30
57	683.13
58	84.53
59	1,071.72
60	45.85
62	58.70
63	1.398.17
64	294.39
65	184.79
67	372.47
68	268.88
69	115.86
70	535.37
72	28.03
73	111.40
74	74.03
75	696.23
76	947.54
77	25.32
78	358.63
79	11.95
80	182.06
81	325.88
82	121.69
83	870.56
84	146.20
85*	250.12
86	223.66
87	25.46
88	1.104.90
90	372.23
91	158.84
92	23.99
93	299.80
94	2,021.21
95	24.45
96	909.37
97	73.93
98	73.86
99	186.74
100	68.84
102	959.20
103	216.23
104	244.99
105	276.66
106*	1.250.20
107	267.34
108	77.42
109	155.62
111	10.19
112	423.85
113	366.95
114*	1,810.74
115*	340.84
116	454.25
117	183.69
119	173.97
120	863.89
121	433.21
122	71.04
123	265.87
124	124.22
126	102.80
127	1.283.45
128	560.93
130*	839.60
131*	1.488.27
135	6.93
137	358.16
138	60.31
139*	317.83
140	123.64
141*	136.49
142	482.29
143	122.98
144	130.61
145	84.64
146	1.068.77
147	1.267.28
148	37.07
149	143.62
150	378.95
151	164.85
152	20.60
155	1.590.19
156	705.65
157	87.08
158	650.86
161	931.14

Відділ	Заплатив
163	662.19
164	211.41
165*	137.23
167	263.56
168	367.91
169	103.97
170	1,568.51
172	261.18
173	1,010.91
174	1,260.33
175	651.40
176	477.67
177	294.80
178	164.70
179	139.17
180	393.74
182	711.35
183	1,715.33
184	491.92
185	36.58
187	87.17
190	27.89
191	1,213.90
192	548.36
193	18.38
194	1,372.25
195	13.41
196	18.80
197	5.63
199	47.14
200	273.82
201	15.58
202	22.59
204	2,293.30
206	1,079.87
207	24.10
208	75.90
209	217.19
210	255.35
211	191.63
212	59.80
213	261.10
214	155.05
215	54.93
217	1.176.06
218*	679.12
219	493.07
220	759.53
221	3.253.24
222*	441.67
223	209.13
224	142.37
225	12.84
226	341.16
228	13.18
230	855.56
231	283.94
233	452.76
234	659.82
235	302.18
236	298.52
237	658.42
239	248.09
240	2.715.91
241	133.59
242*	425.96
243	212.69
244	11.85
245	593.06
247*	434.13
248	97.64
251*	855.75
252	153.80
253	361.99
254	637.98
256	235.12
258	74.01
259	303.59
260	51.85
261	226.73
263	19.19
264	52.91
265	181.15
266	1.293.33
268	368.43
270	678.39
271*	1.232.69
272	145.69
274*	319.37
275	88.96
276	502.37
277	1.847.49
278	88.83
279	45.42
280	107.80
281	612.05
282	150.71
283	279.35
284	298.74
285	91.54
286	113.35
287	947.65
288	386.60
289	129.52
290	193.49
292	2.442.35
293	946.76
294	39.89
295	674.77
296	127.06
297	12.53
299	[illegible]
300	84.86
302*	34.46
303	66.68
304	557.22
305	492.55
306	108.38
307	428.50
308	52.97
309	38.82
310	132.15
311	18.44
312	85.52
313	80.14
316	2.291.63
317*	727.33
318	80.39
320	701.73
321	427.89
322	55.95
324	270.50
325	3.186.22
327	689.43
330	417.14
331	111.01
332	223.83
333	105.47
334	805.05
336	1.338.39

Відділ	Заплатив
337	386.18
338	238.50
339*	347.27
340*	454.55
341	673.97
342	278.83
343	325.45
344	285.70
345	572.14
346	2,033.18
347	247.39
348	566.86
349	834.72
350	757.93
351	39.78
352	703.71
354	322.91
355	215.08
356	366.23
357	17.68
358	224.73
360	337.64
362*	668.38
363	88.94
364	930.80
365	24.63
367	1,496.92
368	223.17
369	265.13
370	362.04
371	994.93
372	1,141.90
373	205.81
374*	1,362.03
375	1,096.31
376	52.15
377	14.40
378*	46.18
379	2,973.34
382	86.39
383	559.92
385	1,873.08
386	114.29
387*	480.76
388	367.78
390*	75.81
391	270.04
392	1.86
393	120.13
394	150.50
395	586.52
397	1,000.00
401	34.84
402*	1,289.90
403	117.46
406	468.10
408	76.10
409	146.70
411	290.35
412	79.93
413	84.07
414	1,102.01
415	57.17
418*	1,435.40
419	593.78
421	584.67
422	620.11
423*	1,701.34
424*	144.49
425	130.56
426*	178.97
427*	2,370.43
429	41.61
430	1,157.35
432	8,387.19
433	140.71
434	812.82
435*	214.37
436*	412.44
437	976.48
438	63.89
439*	1,166.59
440	1,563.87
441	565.44
443	121.01
444	641.03
445	1,097.58
446*	171.83
448	88.93
449*	12.90
450	426.02
451	326.53
452	339.16
453	27.44
454	2.259.37
455	41.13
456	332.85
457	659.55
460	431.92
461*	706.67
462	262.15
463*	126.02
464	676.17
465	720.21
466	510.50
467	30.14
469*	1,413.67
470*	55.90
471	2,271.59
472	498.23
475*	50.26
476	241.62
477	199.71
478	161.01
479	100.97
480	145.93
481	478.96
484	1,454.29
485	15.81
486	640.26
487	349.99
488	168.17
489*	285.15
490	143.17
491*	4.24
492*	212.73
493*	270.60
495	463.14
496	16.62
497*	598.88
498	446.98
499	233.03
500	207.31
501	9.28
502	246.79
503	374.10
504*	365.90
506	215.23

Вкладки зібрані від членів у всіх родах життєвого забезпечення $ 204,029.18

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	29.20	183	41.80	346	76.05
6	9.20	184	1.10	347	43.80
10	11.10	191	3.30	349	30.05
13	22.00	194	26.59	350	12.20
14	27.10	204	9.85	360	63.95
15	17.00	206	75.90	367	29.60
16	27.30	208	1.35	368	85
17	12.65	210	9.20	371	53.85
22	52.60	211	22.10	372	23.20
25	22.85	214	8.10	374*	12.20
27	21.80	218*	18.20	375	69.80
29	11.00	219	25.85	383	18.40
34	15.30	220	20.20	385	61.30
35	12.85	221	203.35	387*	59.85
37	1.35	222*	2.90	402*	116.30
39	9.20	226	24.40	403	43.15
42	51.80	231	2.55	404	47.60
45	12.60	233	13.00	406	9.20
47	25.80	234	3.20	408	6.40
49	4.80	237	12.20	414	34.00
52	6.40	239	1.10	418*	100.15
55	6.35	240	33.20	419	32.80
58	14.00	242*	1.10	421	23.30
59	4.50	245	9.20	422	15.20
68	2.95	247*	2.00	424*	24.95
78	32.85	251*	20.30	426*	43.20
80	26.20	252	12.20	427*	27.60
82	3.20	254	15.10	430	35.75
83	63.25	261	3.20	432	79.60
90	5.55	266	32.75	434	17.00
94	30.60	270	3.05	436*	14.00
96	6.20	271*	8.70	437	4.45
102	8.30	277	191.95	438	9.20
103	13.65	278	20.20	439*	15.20
105	26.20	282	85	440	76.20
114*	41.50	287	79.95	441	22.00
115*	4.05	292	12.20	443	72.75
116	47.00	293	12.20	444	4.90
120	29.75	295	89.80	445	102.20
121	13.30	303	9.60	446	108.80
122	21.80	304	1.90	456	62.10
123	2.90	305	33.60	460	12.65
139	2.20	306	27.40	461*	4.50
142	2.75	307	12.20	462	20.30
146	7.75	309	8.60	464	6.30
147	5.90	316	3.95	465	49.45
149	32.80	317*	42.80	469*	12.20
150	14.20	320	20.20	471	42.90
155	25.80	324	12.20	472	6.80
156	20.70	327	12.40	484	13.90
157	1.90	330	2.00	486	9.85
158	25.45	332	2.45	487	22.00
163	12.20	334	18.00	492*	9.20
164	1.10	336	18.40	493*	61.50
170	58.70	337	80.60	497*	4.70
172	18.80	338	3.20	498	32.10
173	47.70	340*	32.45	500	13.20
174	79.80	341	4.80	502	15.20
175	9.20	344	1.10	503	14.65
182	6.40	345	46.35		

Вкладки зібрані від членів Відділу Акцидентового Забезпечення $ 4,699.24

Прибутки:

ПРИБУТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1970 Р.

Членські вкладки	$ 208,728.42
Відсотки від бондів	60,943.04
Прибутки друкарні й книгарні	40,383.77
Відсотки від гіпотечних позичок	36,637.58
Прибутки на реальності в Кергонксон, Н. Й.	11,347.75
Вплати на покриття податків від заморгеджованих реальностей	4,260.00
Зворот федер. податків та соц. забезпечення працівників	4,143.43
З продажі англом. Енциклопедії	2,307.00
Відсотки від членських позичок	1,840.40
Зворот премії за групове забезпечення	1,253.00
Чинш на реальності при 83 Гренд вул.	1,000.00
Відсотки від банків	641.10
Зворот стипендії (Єлисавета Савереченко)	500.000
Чинш за винаймлення площі при Монтгомері і Грін вулицях	496.00
Зворот стейт. податків та забезпечення від безробіття працівників	204.05
Зворот за шпитальне забезпечення	151.98
Дивіденда від стаків	125.00
Зиск при канадській виміні валюти	6.93
Разом:	$ 374,969.45

ІНВЕСТИЦІЇ:

Сплачено гіпотечних позичок	$ 67,611.84
Сплачено бондів	298,738.00
Сплачено членських позичок	8,572.32
Перенесено видатки за новий будинок на нове конто	226,229.48
Разом	$ 601,151.64

ПОВТОРЕННЯ:

Членські вкладки, відсотки від інвестицій і звороти	$ 374,969.45
Сплачено інвестицій	601,151.64
Разом прибутки за листопад:	$ 976,121.09

Видатки:

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ 1970 Р. ПО ВЛ. П.

20	Набожняк Мирон Р.	250.00
22	Велкий Володимир	500.00
31	Сілецька Анна	1,000.00
35	Ламацький Матвій	1,000.00
35	Ламацький Матвій	1,000.00
57	Ропіцький Иосиф	1,000.00
59	Водонний Михайло	500.00
67	Івах Теодор	1,000.00
90	Солоп Марія	500.00
102	Угрин Андрій	1,000.00
102	Лезан Іван	500.00
105	Костик Тетяна	500.00
106	Грициняк Софія	500.00
107	Міндок Петро	1,000.00
121	Боднар Анна	1,000.00
121	Палівадій Микола	1,000.00
131	Деркач Петро	500.00
144	Волощук Катерина	1,000.00
146	Головчак Едвард Г.	500.00
155	Свалик Володимир	1,000.00
170	Павукевич Юлія	500.00
173	Глинянський Теодор	500.00
175	Мельник Катерина	500.00
184	Паламарук Микола	250.00
192	Попіль Розалія	500.00
204	Роман Катя	500.00
204	Дорош Катерина	1,000.00
206	Сирота Андрій	500.00
206	Кучерявка Петрунеля	500.00
217	Медж Володимир Н.	500.00
221	Дибська Анна	1.000.00
223	Пельчар Анна	500.00
251	Галещук Семен	500.00
251	Клявзник Кеннет	1,000.00
253	Зварич Анна	500.00
254	Капустянська Анна	500.00
257	Сенюта Дмитро	1,000.00
263	Метик Михайло	1,000.00
266	Чучман Василь	500.00
267	Петришин Олекса	1,000.00
270	Новацька Марія	1,000.00
277	Ковальський Антін	500.00
287	Гнатко Марія	500.00
293	Дікей Михайло	500.00
293	Паук Евдокія	500.00
304	Валюта Стефан	500.00
312	Соловінський Іван	1,000.00
320	Опар Марія	1,000.00
322	Сурма Христина	500.00
327	Мізуренко Василь	500.00
334	Дазірко Розалія	1,000.00
339	Сорока Іван	1,000.00
350	Городиський Антін	500.00
355	Гасяк Петро С.	1,000.00
356	Вігуняк Наталія	500.00
361	Атляс Катерина	500.00
368	Осадчук Михайло	500.00
382	Гайда Ралф	500.00
406	Пісанчин Софія	500.00
430	Д-р Макух Ілля	500.00
432	Кавун Ольга	1,000.00
445	Коваль Михайло	500.00
445	Коваль Михайло	500.00
448	Гудз Дмитро	300.00
469	Чижишин Марія	300.00
478	Капущак Юрій	1,000.00
	Разом:	$ 44,600.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 127,363.16
Видатки друкарні й книгарні	39,629.86
„Свобода" за орган	28,600.00
Грошеві звороти	20,367.37
Платня працівників	11,924.32
Оплати до асекураційних урядів	7,692.60
Платня головних урядників	5,333.36
Федер. податки й соц. забезпечення працівників	4,717.09
Канадійські корпораційні податки від вкладок	4,251.65
Шпитальне забезпечення працівників	3,713.70
Винагорода обласних організаторів	3,375.00
Кошти подорожей обл. організаторів	2,795.27
Загальні кошти подорожей	2,348.09
Банкові оплати за опікунче конто	1,356.69
Виготовлення друків	1,208.33
Чинш за канцелярії	1,000.00
Обслуга машин ІБМ	954.58
Видання другого тому англом. Енциклопедії	881.00
Видатки на реальності в Джерзі Сіті, Н. Дж.	762.40
Вкладки за реасекурацію	733.56
Загальні канцелярійні виплати	674.44
Поштові оплати	658.82
Відсотки від закуплених бондів	628.30
Пенсійна оплата працівників	433.34
Кошти обласних засідань	431.00
Оголошення	396.50
Телефон	373.84
Вкладки за дітей, яких родичі померли	292.82
Секретарська винагорода	250.00
Лікарські бадання нових членів	214.00
Канцелярійні прибори	107.51
Дивіденда наново принятих членів	95.50
Видатки канадійської канцелярії	50.00
Податки від заморгедж. реальностей	16.78
Разом:	$ 273,631.18

ПОВТОРЕННЯ:

Посмертні виплати	$ 44,600.00
Інші виплати з Фондів Забезпеченевих	273,631.18
Разом виплачено з Фондів Забезпеченевих	$ 318,231.18

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

ЗА ЛИСТОПАД 1970 Р.

20	Когут Михайло	30.00
37	Оршуляк Катерина	30.00
47	Малицька Анастазія	30.00
50	Стангрей Антін	30.00
63	Шостачко Володимир	50.00
94	Ковалик Марія	30.00
102	Бурко Дмитро	30.00
102	Бурко Анна	30.00
104	Масковита Анна	30.00
104	Кузьма Атаназій	30.00
105	Якемінська Марія	30.00
106	Бунецька Меланія	30.00
120	Русинко Наталія	30.00
152	Голяк Анна	30.00
126	Малиць Марія	30.00
128	Зазуляк Дмитро	30.00
132	Вітюк Магда	30.00
140	Терлецький Стефан	30.00
155	Макар Іван	30.00
155	Романко Анна	30.00
155	Вовк Дмитро	30.00
158	Струк Роман	30.00
171	Каричак Анастазія	30.00
173	Качмар Анна	30.00
173	Чалюс Микола	30.00
179	Хрунь Василь	30.00
191	Лещишин Стефан	30.00
193	Донеллі Єлисавета	30.00
194	Стойко Петро	30.00
204	Дубляник Анна	30.00
204	Балинська Евгенія	30.00
206	Пригарська Марія	30.00
206	Заходник Марія	30.00
209	Сарафинович Василь	30.00
212	Фалькон Катерина	30.00
213	Буковинський Петро	30.00
217	Перчик Галина	30.00
217	Геруля Тома	30.00
217	Цегляник Агнес	30.00
217	Ерстенюк Дмитро	30.00
218	Стагара Маргарета	30.00
218	Андерсон Стефан	100.00
218	Сорока Катерина	50.00
221	Мусій Василь	30.00
221	Коцелко Стефан	30.00
223	Малиборський Михайло	30.00
233	Дудуш Григорій	30.00
230	Вахур Казимир	30.00
238	Зваряч Магда	30.00
240	Стеткевич Маркіян	30.00
240	Стеткевич Стефанія	30.00
240	Кушнір Павлина	30.00
253	Харко Катерина	30.00
253	Заячківський Теодор	30.00
254	Тимчишин Михайло	30.00
261	Вітео Ева	30.00
261	Аркотин Марія	30.00
274	Павелко Анастазія	30.00
289	Іваницький Володимир	30.00
289	Щудлик Анна	30.00
290	Зелко Андрій	30.00
290	Демчук Михайлина	30.00
292	Михайлюк Іван	30.00
293	Бабухівська Тоня	30.00
301	Галущак Антін	30.00
300	Липка Михайло	30.00
330	Поцинтилюк Данило	30.00
343	Пиндур Гаска	30.00
343	Онуфрик Катерина	30.00
345	Верецька Оксана	30.00
352	Зуль Марія	30.00
371	Вовк Катерина	30.00
373	Гресько Марія	30.00
375	Білинська Катерина	30.00
379	Ващук Василь	30.00
379	Опалюх Евгенія	30.00
397	Вакуловський Віктор	30.00
406	Сайкевич Григорій	30.00
406	Москальчук Петро	30.00
418	Хелюк Анастазія	30.00
423	Носевич Евгенія	30.00
423	Нагірняк Олександра	30.00
423	Макаруха Евстахій	30.00
427	Піжицький Теодор	30.00
423	Данилко Олександер	30.00
424	Матвієнко Яків	30.00
424	Безпальчий Василь	30.00
432	Лохвин Наталія	30.00
437	Кріль Василь	30.00
456	Березовська Марія	30.00
456	Лазор Анастазія	30.00
	Разом:	$ 2,840.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

Стипендія Юрія Вірта	$ 875.00
Пожертви для:	
Української Вільної Академії Наук	300.00
Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Канаді	300.00
Об'єднання Демократичної Української Молоді в ЗСА	600.00
Пласт	1,200.00
Східн.-Европ. Інститут при університеті Джон Кероль, Клівленд, Огайо	300.00
УАСТ „Леви" в Чікаго	125.00
УСТ „Чорноморська Січ"	125.00
Укр. Спортовий Клюб, Н. Й.	125.00
Разом:	$ 3,950.00

ПОВТОРЕННЯ:

Виплати Запомог з Фондів Братських	$ 2,840.00
Інші виплати з фондів Братських	3,950.00
Разом:	$ 6,790.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

Виплата Василеві Грайник, Від. 464	$ 505.83

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Видатки на реальності в Кергонксон, Н. Й.	$ 21,321.29
Разом:	$ 21,321.29

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Пожертва з Фонду Наглої Потреби	$ 250.00
Разом:	$ 250.00

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в гіпотечних позичках	$ 2,582.63
Інвестовано в бондах	428,877.67
Видано членських позичок	11,962.22
Позичка для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	226,229.48
Разом:	$ 669,652.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

З кінцем жовтня осталась готівка	$ 440,946.87
Прибутки за листопад	976,121.09
Разом:	$ 1,417,067.96
Видатки за листопад	$ 1,016,750.30
Готівка з кінцем листопада ц. р. осталася	$ 400,317.66

Балянс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 400,317.66
Бонди й стаки	$ 25,913,437.28
Гіпотечні позички	8,129,232.08
Позички членам	545,730.25
Реальності	631,225.45
Друк і електр. машини	39,926.72
Позичка для Укр. Нац. Корп. для Відновлення Міста	226,229.48
РАЗОМ:	$ 35,886,098.92

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,312,003.92
Братські	279,113.04
Сирітський	155,832.03
Захисту	109,381.12
Наглої Потреби	29,768.81
РАЗОМ:	$ 35,886,098.92

Петро Пуцило, касир

У Лібії знаціоналізовано всі чужинецькі банки

Тріполі, Лібія. — Так звана Революційна Командна Рада під головуванням полковника Муммара ель-Кваддафі проголосила декрет, за яким націоналізовано всі чужинецькі банки. Вже й раніше лібійський уряд мав 51 відс. уділів у всіх тих банках. Американські, британські, італійські і ливанські уділовці дістануть відшкодування. Активи всіх тих банків, які залишаться після виплати відшкодування названим закордонним уділовцям, перейдуть на власність новозаснованого державного Банку Єдности. Водночас державним декретом підвищено число уділів лібійського уряду у трьох асекураційних компаніях, в яких заангажований американський і британський капітал, з 51 відсотка до 60 відсотків. У декреті сказано, що американські й британські співвласники „погодилися добровільно" на таку „лібіянізацію" тих фінансових установ. Лібія, велика територією північно-африканська країна над Середземним морем, з безпосереднім сусідством до Єгипту, Судану, Альжирії і Тунісії, на кругло 680.000 кв. миль, але тільки з несповна двома мільйонами населення, багата на нафту. Лібія дістала від Британії державну самостійність 18 вересня 1949 р.

Директор Іван Дорота — не живе

(Посмертна згадка)

В п'ятницю 9 жовтня ц. р. відійшов у вічність в Гарфельді, Н. Дж., в місцевій лікарні, по короткій недузі на 77 році життя сл. п. Іван Дорота, колишній начальний директор Повітового Союзу Кооператив у Жовкві.

Щораз то більше проріджуються ряди громадських діячів із Західних Земель, які у своїй молодості відстоювали незалежність України, а опісля включившись в активну працю відродження українського села, віддавали сили над розбудовою кооперативних клітин.

Таке було життя сл. п. дир. Івана Дороти. Він прийшов на світ у селянській сім'ї у Скваряві Старій, пов. Жовква, 12 вересня 1893 р. Народну школу закінчив у рідному селі, а до гімназії ходив у Жовкві. Війна і служба Батьківщині не дали йому змоги нормально продовжувати студії. Молодим юнаком ділив долю і недолю УГА. Пізніше повернувся у свою рідну Жовківщину і поринув в організаційно-кооперативне життя. Бажання здобути вищу освіту постійно просвічували в його житті. Тому записався на заочні курси торговельних наук УТГІ в Подєбрадах. Він їздив по селах, закладав споживчі кооперативи і незабаром став начальним директором ПСК у Жовкві. В його життєвих змаганнях правою рукою і помічницею була його дружина Надія, яка крім виховання трох дітей, вільні хвилини віддавала на усвідомлення української селянки, та культурно-освітню працю.

В 1959 році дир. Дорота прибув до ЗСА. Життєзарадність і добре самопочуття його ніколи не опускали. До хвилини захворіння в половині вересня ц. р. тримався дуже добре і тому ненадійна смерть блискавкою рознеслася між земляками із Жовківщини та вкрила їх глибоким смутком. Вони прибули численно із різних сторін, щоб попрощатися із Покійним.

Похорон відбувся у понеділок 12 жовтня ц.р. В навечір'я відслужив панахиду о. В. Білинський, парох із Пассейку. Тоді до жалібної громади промовив п. Зенон Корчинський, кол. посадник Жовківщини. Він говорив: „Сьогодні прощаємо у вічну дорогу одного з найбільших синів Жовківщини незабутнього суспільно-громадського працівника і директора Повітового Союзу у Жовкві сл. п. Івана Дороту. Він своєю працею немало причинився до національного і громадського відродження Жовківщини вчасі, коли польська, а згодом совєтська і німецька окупаційні влади панували на наших землях. Покійний відважно протиставився всім затіям окупантів знищити свідомість і господарську незалежність населення. Через те він часто попадав у конфлікт з тогочасною владою, був одвертий і відважний у висказуванні своїх поглядів і прямолінійний у своїх професійних та суспільних зайняттях. Своєю настановою він виробив собі загальну пошану всіх й довір'я у найближчих співробітників. Покійний часто наражувався на арештування, але це його не відстрашувало. Його безкомпромісова постава викликала подив і пошану у влади. Таким він остався в пам'яті його співробітників і всіх громадян Жовківщини, які сьогодні прийшли віддати йому останню прислугу. Він один з тієї генерації, яка ціле життя турбувалася долею свого народу. Він довго карався разом з іншими за те тільки, що працював для добра народу. Ласкавий Господь допоміг йому вирватися з тих страждань і уможливив прибути на вільну землю Вашингтона до своєї родини, свойого сина, щоб, хоча на старші роки, зажити спокійно без страху і злиднів.

На другий день, заупокійну Службу Божу відправив о. М. Дирда ЧСВВ з Ню Йорку, та сказав сердечне слово проповідь. Над відкритим гробом попрощав Покійного д-р Михайло Рук від рідної Скваряви.

Виросла ще одна могила, в якій спочив сл. п. Іван Дорота, невтомний кооператор і громадський діяч. В. Н. П. Б. К.

сл. п. Іван Дорота

СПОГАДИ ХРУЩОВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Ніксона Хрущов ненавидить. „Він — пише екс-прем'єр, — безпринципна маріонетка найбільш небезпечного типу. Я був дуже радий, що вибрали Кеннеді, бо хоч ми не прийшли з ним до повної згоди, я можу ствердити, що він старався знайти мирні розв'язки світових проблем".

Таку характеристику през. Ніксона можна було б приписати радше совєтським „предаторам" споминів Хрущова, які вважають, що лише той американський президент добрий, який уже мертвий. А проте, здається, вже з гострої розмови Хрущова із Ніксоном на американській виставці в Москві, коли він був ще віце-президентом, зродилася їхня постійна обопільна антипатія.

Також кубинську кризу 1962 р. представляє Хрущов так, що ніби досяг він у ній всього того, чого йому хотілося. І за „злого духа" в тій кризі вважає він не Джана, а його брата, Роберта Кеннеді.

Чи можна вірити авторові спогадів, що в Москві не уявляли виразно, які цілі переслідує в революції Фідель Кастро? Рауль Кастро, — думали там, — так, задеклярований комуніст, а Фідель?.. В тій цілі відвідав Кубу фахівець від комуністичних заколіснень справ Анастас Мікоян. Фідель Кастро виклав перед ним усі свої карти на стіл, і Москва нав'язала з Кубою дипломатичні відносини. Америка припинила доставу Кубі оливи, і цю справу перебрав на себе СССР. Для цього прийшлося навіть фрахтувати італійські нафтоналивні кораблі. Наслідок чого відносини між ЗСА і Італією погіршали.

Кастро, пише Хрущов, одверто проголосив, що він поведе Кубу „шляхом до соціялізму", і тоді відразу ж почалась загроза американської інвазії. „Ми дали кубинцям танки, артилерію, зенітні гармати, бойові літаки. І звичайно, військових інструкторів, бо кубинці вміли орудувати лише легкою зброєю".

Хрущов запевняє, що, довідавшись, у квітні 1961 р. про інвазію, в Кремлі не знали, хто її почав: кубинські еміґранти чи американці. А ле не сумнівались, що американці її підтримували. Про те, що през. Кеннеді в останній момент відмовився забезпечити кубинських еміґрантів авіяційною парасолею", що мала б вирішити успіх операції, Хрущов, либонь, свідомо замовчує.

Встановлення на Кубі совєтських ракет з атомовими головками Хрущов пояснює небезпекою повторної американської інвазії. Ця ідея, каже він, прийшла йому в голову, коли був він з візитою в Болгарії в травні 1962 р. „Якщо б американцям вдалося викрити і знищити якусь кількість наших ракет, — каже Хрущов, — четверта або навіть десята частина їх залишилась — і ми могли б ударити по Ню Йорку, Чікаго і інших індустріяльних центрах... Ми не хотіли почати війни, пише „миролюбний" Хрущов, нашою ціллю було стримати від війни Америку..."

Дальший перебіг цієї кризи відомий. Це була найгостріша і найкоротша в історії війна нервів. Президент Кеннеді вислав до Москви ультиматум — і совєтські ракети... поплили назад до СССР. Але й тут Хрущов оправдує Кеннеді, який, мовляв, опинився в надзвичайно скрутній ситуації, ставши під натиском „мілітаристичних кол Пентагону", що, коли б вияви він „розуму поступливість", усунули його і перебрали владу в свої руки.

Хрущов, який може мислити лише совєтськими категоріями, пише: „Ми знали, що Кеннеді — молодий президент і що безпека Америки загрожена" — очевидно, тими ж таки „мілітаристичними колами". Оправдуючи „безсилість" Кеннеді діяти на власну руку, Хрущов ніби не пам'ятає, як „цивільний президент" Труман під час Корейської війни одним лише своїм наказом усунув з посту головнокомандувача всіх „союзних військ" на Далекому Сході, найкращого американського полководця МекАртура в той момент, коли він готов був об'єднати роздвоєну Корею.

Свою фактичну капітуляцію в справі ракет оправдує Хрущов договором, згідно з яким Америка зобов'язалась не втручатися в справи Куби. Цю капітуляцію представляє він навіть як свою персональну перемогу, тріюмф своєї кар'єри, хоч, признається, що після того обидні були часи приймати у себе совєтського амбасадора. „Головною точкою в цій Карибській кризі, — твердить Хрущов, — було те, що (не зважаючи на підшепти китайців) існування соціялістичної Куби було гарантоване щонайменше на наступні два роки, поки Кеннеді урядуватиме в Білому Домі".

Хрущов вірить, що від часу тієї кризи силовий баланс у світі змінився „в нашу користь — в користь соціялізму".

Смерть Кеннеді була для Хрущова „великою втратою". Він не сумнівається, що це був „справжній державний муж", і що „якби він не згинув, відносини між Совєтським Союзом і Америкою були б куди кращі, як тепер".

Про причинців трагічної смерти Кеннеді Хрущов не говорить ані слова. Отже, залишає це питання розв'язувати своїм читачам: чи то були китайські, чи кубинські комуністи, чи внутрішні змовники, які вирішили усунути занадто ліберального президента. Імени Освальда він навіть не згадує.

А свій власний „лібералізм" виявляє Хрущов у зарівнюваному побажанні більшої свободи для совєтської літератури і мистецтва, в скасуванні заборон для громадян СССР виїжджати на Захід, в самому способі трактування „заборонених тем".

„Ліберал" Хрущов, який після війни повів найжорстокіший наступ проти релігії, зліквідувавши 80 відс. церков, який був жорстоким тираном-самодуром, автором закону про „вибір" батьками викладової мови в школах, в результаті чого усунено всі перешкоди для русифікації України і інших „суверенних республік" СССР, очевидно, вважає, що в комунізм ленінського і його власного варіянту московський шовінізм мусить входити як органічний елемент.

„Спомини Хрущова", що вийшли окремою книгою на понад 500 сторінок, ще довгий час будуть предметом аналізувань, спекуляцій і дискусій. Це — перше видання „захалявної літератури", припускальний автор якого пробував свою персону заступити Сталіна.

(Кінець)

ПОМЕР ПАСТОР ІВАН ЯЦЕНТИЙ

Президент Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці і член Постійного Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців — паст. Іван Яцентий помер несподівано в 75-му році життя на удар серця 9-го грудня 1970 р. в місті Ошаві, Онт., де він був 31 рік пастором Української Пресвітеріянської Церкви. Поховано його 11-го грудня на Маунт Лави цвинтарі в тому ж місті.

Народився він 7-го березня 1896 року в с. Чернів, Рогатинського повіту в Галичині. Був він сином Івана та Олени. Свою загальну освіту отримав він в Україні, а доповнив її вже в ЗСА, де закінчив Богословську Семінарію в Блюмфілді, Н. Дж. По скінченні студій працював на релігійній ниві між українцями в м. Пассейку, Н. Дж., а з 1939 р. в Українській Пресвітерській Церкві в Ошаві, Онт.

Поза чисто духовною працею він цікавився також суспільним канадійським життям і брав живу участь в українському організованому житті. Особливо активний був він у місцевому Відділі Комітету Українців Канади, багато помагав у всіх життєвих справах особливо новоприбулим до Канади українським скитальцям з Европи, був членом Українського Робітничого Союзу та членом Постійного Секретаріяту СКВУ.

Покійний залишив по собі в глибокому смутку дружину, Марію з дому Константинович, з якою він побрався в 1930 р. в Пассейку, як також три замужні дочки Одарку, Орисю і Дасю. Четверта дочка Юлія недавно померла в ЗДА, залишивши двох синів Івана та Арнольда, 12 внуків і одного правнука, а також брата Миколу в Четгам, Н. Дж. Один брат і сестра померли.

Похорон провадив пастор Української Пресвітеріянської Церкви в Торонті — М. Фесенко, а йому асистували: емеритований пастор І. Р. — Ковалевич, член Президії КУК з Вінніпегу і паст. В. Боровський, пастор Українських Євангельсько-Реформованих Церков в Дітройті та Торонті і екзекутивний секретар УЄО в Півн. Америці. Представниками від Пресвітерської Церкви Канади на похороні були д-р Гарольд Дойг, геральний секретар Заряду Домашніх Місій та його заступник паст. Мак Клюр, а також швагер Покійного — паст. Ерл Джанстон з Балтимору, Мериленд, які брали також участь у похоронній відправі. Церква була переповнена народом різних віровизнань. Між присутніми були пастори Українського Євангельського Баптистського Об'єднання в Канаді — паст. З. Речун-Паньо і д-р К. Костів з Торонта, кол. федерал-ий міністер М. Стар, письменник Улас Самчук, православний парох Р. Панченко і кат. парох Перейма, обидва з Ошави; представниця мейора м. Ошави— радна Х. Томас зі своїм мужем, як і представники різних українських організацій.

Бл. п. Пастор Іван Яцентий

Після закінчення похорону вудбувся поминальний обід при виповненій вщерть залі. На цьому обіді висловлювали свої співчуття родині і членам церкви та ділилися своїми споминами про бл. п. Покійника: добр. Антін Шульга від Відділу КУК в Ошаві, У. Самчук, М. Стороженко від Українського Народного Союзу, Микола Варбітків від Відділу Ліги Визволення України в Ошаві, С. Задорожний від Українського Робітничого Союзу та Української Православної Парафії в Ошаві. Він згадав, що Покійний був головою Відділу Фундації Т. Шевченка в Канаді, який дотепер зібрав на цю фундацію понад 5.000.00 дол. Від Української Баптистської Громади в Ошаві промовляв Б. Слободян, від Церковного Заряду Пресвітерської Церкви в Ошаві Ст. Дудар. Промовляли ще паст. В. Боровський, який висловив співчуття родині і церкві від Головної Управи УЄО в Півн. Америці і Українських Євангельсько-Реформованих Церков в Торонті та Дітройті, а також розказав про ті Божі благословення, що ними поблагословив Господь працю УЄО під час головування в цій організації Покійного. Останніми промовили паст. І. Р. — Ковалевич та Т. Кам'янецький.

З цих промов можна було багато дечого довідатися про ту обширну духовну, добродійну, суспільну та культурну працю, що її пророби за своє життя Покійний між нашим народом, а також про його опанований, лагідний характер та інші чесноти, які йому в цій праці багато помагали. Присутній письменник У. Самчук в розмові з автором цих рядків висловився, що в тих вартісних свідченнях, які були сказані про Покійного, не було нічого перебільшення та що і він сам багато завдячує Покійному, особливо в початковій стадії свого життя в Канаді.

Доказом популярности Покійника була предовжезна валка авт, які слідували за автом з труною Покійного. Присутні на обіді за ініціятивою добр. С. Задорожного зібрали на працю УЄО та на Шевченківську Фундацію в Канаді понад 200.00 дол. Обід влаштувала Українська Пресвітерська Церква в Ошаві, а ним проводили пастори М. Фесенко і І. Р. — Ковалевич.

В. Б.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УНР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ПРИ ПРАЦІ

Запляновану програму діяльности у першій половині 1970-го року, Т-во Прихильників УНР у Філядельфії виконало з успіхом. Початком вересня ц. р. під проводом голови Т-ва інж. П. Лимаренка опрацьовано плян на другу половину 1970 р. і приступлено до оформлення збірки Національного Датку „22-го Січня" на цілі УНР, далі відбуто імпрезу з доповідями та висвітленням прозірок про Головного Отамана Симона Петлюру на фонд Бібліотеки його імени у Парижі та робиться підготавка до ширшого панелю про значення 22-го Січня 1918-го — 1919-го рр. а теж йде підготовка для вшанування Сеньйорів Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії.

Збірка „22-го Січня" на цілі УНР

Як минулими роками в осени і зимою 1970-71 р. відбудеться всенародна Збірка Національного Датку відома під назвою „Збірка 22-го Січня" на Український Народний Фонд Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі. Крім існуючого уже збіркового Комітету під проводом скарбника Т-ва п. Федора Корсуна з членами збірщиками; інж. Евгена Корсуна і Миколи Яцука, Управа приєднала з- поміж членів Т-ва нового сталого збірщика п. Миколу Никиша з правом переводити збірку на цілі УНР у Філядельфії і околиці. Управа Т-ва Прихильників УНР просить Філядельфійців йти йому на зустріч у виконуванні збірки на цілі УНР.

Крім цього в зв'язку з цьогорічною збіркою „22-го Січня" Управа Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії видала окреме звернення нав'язуючи до цьогорічної 'ворожої акції проти проголошення Української Народньої Республіки, проти Головного Отамана Армії УНР Симона Петлюри та взагалі проти боротьби за самостійність України. Це звернення початком січня 1971 р. буде масово поширене у Філядельфії і околиці.

Члени Т-ва Прихильників УНР вплачують річно 12 дол. Національного Датку на Фонд Діяльности Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі. Теж маємо Добродіїв, які вплачують 25 дол. річно. Всі інші жертвують добровільні датки, але ніхто з Філядельфійців не смів стояти осторонь цієї Національної Акції на Фонд ДЦ УНР. Державний Центр УНРеспубліки в екзилі безкомпромісово стирається на Ідеї Незалежности і Соборности Української Держави і є політичним представником України у вільному світі. Жертвуйте, скільки можете, але жертвуйте!

На допомогу бібліотеці ім. Симона Петлюри у Парижі

Заплановані доповіді Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії на допомогу бібліотеці ім. С. Петлюри у Філядельфії відбулися 14-го листопада 1970 р. у Пластовому домі. Залю несподівано заповнила запрошена публика. З Ню Йорку прибув ген.-хор. Аркадій Валійський, голова Центрального Комітету вшанування пам'яті С. Петлюри у ЗДА і виголосив доповідь про С. Петлюру, голову Директорії, Головного Отамана Військ і фльоти Української Народньої Республіки, а другу доповідь виголосив теж гість з Ню Йорку підполк. Д. Вакум, а це про початки бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, про знищення цієї бібліотеки гітлерівцями, про її відновлення, сучасний стан і значення бібліотеки. Сьогодні бібліотека має понад 12 тисяч книжок і музей Симона Петлюри.

Крім цих доповідей вельми цікавим та повчальним було висвітлення 154 прозірок з життя, про атентат, похорон та культ отамана Симона Петлюри. Почавши рідною хатою Головного Отамана, власник прозірок інж. П. Лимаренко висвітлив оригінальні прозірки про участь С. Петлюри у визвольній збройній боротьбі України, як Голову Директорії і як Головного Отамана, його відхід на еміграцію, мешкання у Парижі, ресторан в якому Симон Петлюра був перед атентатом, місце атентату, церкву куди його занесено, сорочку яку мав на собі, вістку про атентат у „Свободі" винесення домовини, оформлення походу на цвинтар, стос вінків, Панахиду та десятки інших прозірок про культ С. Петлюри по його трагічній смерті. Ці образці-ілюстрації зібрав з преси і книжок, а теж із приватних архівів і зробив з них прозірки для висвітлення інж. П. Лимаренко, голова Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії. Висвітлюючи їх давав до кожної прозірки виразні і добрі пояснення.

Присутні на залі із вдоволенням вислухали короткі але цінні доповіді про С. Петлюру та бібліотеку його імени, оглянули прозірки і крім вступу складали пожертви на потреби і вивінування бібліотеки С. Петлюри яка перенеслася до новопридбаної будови у Парижі, разом з церквою св. Симона.

Чергові імпрези Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії

Після згаданої успішної імпрези для здобуття фонду на цілі бібліотеки С. Петлюри в Парижі, Т-во П. УНР у Філядельфії робить підготовку для більшого панелю у Пластовому домі, в половині січня 1971 р. на тему про значення 22-го січня 1918-1919рр. у Києві з виступами ще живучих учасників створення і проголошення Самостійної Української Народньої Республіки і при участі у панелі палкої молоді. Ще про погляд сучасної української, високоосвіченої молоді—представників Студентської Громади, далі представників „Зарева" і ОДУМ на події 22-го січня 1918-1919 рр. на проголошення самостійної Української Народньої Республіки в Києві, на Державний Центр УНР на екзилі та на УНРаду, про сьогоднішній „уряд" УССР у Києві та про майбутність України.

Дальшою важливою подією буде запланована програма — вшанування Членів Сеньйорів Т-ва Прихильників УНР у Філядельфії з приводу їх 70-го, 75-го, і 80-го річчя. Між ними буде теж про вшанування кол. вояків армії УНР, „старої войни" пп: д-ра Миколу Рибака, кол. голови ОбВУА у Філядельфії, майора армії УНР інж. Макара Каплистого, пор. армії УНР Матвія Суржка та агронома С. Чалила. Імпреза ця з бенкетом матиме загальноукраїнський характер з участю кол. вояцтва, старшого і молодшого громадянства міста Філядельфії і околиць.

Микола Вайда
пресовий референт

Любомир Панасюк — інженер-архітект

Між цьогорічними градуантами американських високих шкіл був Любомир Михайло Панасюк, син о. Йосифа і Наталії з Блоїв, з Випані, Ню Джерзі. Він закінчив студії і осягнув диплом Б-А інженера-архітекта в Дітройтському ун-ті.

Інж. Любомир Панасюк

Народжений 1944 року в Голобічку Великім, Зах. Україна, де його батько був парохом, Любомир на третій день життя став мандрівником: з родичами він вирушив у невідому дорогу на захід, через фронтову лінію (Збараж — Голубічок Великий — Золочів) під охороною стрільців І-шої Української Дивізії та вояків УПА. Під обстрілом щасливо добилися до Тернопіля, де лише вояки і танки закріплювали свої позиції... Мандрівка була довга й болюча, через Карпатські гори, закарпаття, Словаччину, Австрію, Німеччину, а в 1950 році мандрівка скінчилась у ЗСА у Випані, Ню Дж., де о. Й. Панасюк став парохом і досі там працює. Там Любомир ходив до початкової школи, середню освіту з добрим успіхом закінчив у Гановер Парк. Будучи учнем Школи Українознавства під проводом учительки Наталії Панасюк, своєї мами, виступав з деклямаціями, відтак і з доповідями на різних національних святах. По закінченні середньої освіти вступив в 1962 р. до Гадсон Веллей Комюніті коледжу в Трой, Ню Йорк, і там одержав диплом Сивіл Констракшен Інженер-а. За порадою проф. Данасяра вступив до Університету в Дітройті на відділ архітектури і щасливо закінчив та одержав у травні 1970 року диплом.

Студіюючи в Трой, інж. Л. Панасюк належав до Української Студентської Організації СУСТА, де був її скарбником, в Дітройті був далі членом. На університеті закінчив студії циклом доповідей на тему „Архітектура в Україні від початків аж по сьогодні", що викликало тоді велике зацікавлення і дискусію серед американського студентства й професури.

Радіємо, що ряди наших молодих професіоналістів у діяспорі кожного року зростають. За це хвала належиться батькам за моральну підтримку і матеріяльну допомогу, як також і самим молодим людям, що завдяки своєї пильності щасливо кінчають студії. До таких належить інж.-арх. Любомир М. Панасюк, що прикладом солідно до науки і своєчасно закінчив студії, відкинувши різні небезпечні примани, якими загрожена теперішня університетська молодь. Український народ ніколи не загине з такими синами.

Р.Я.М.Б.

„ДОУНІЗИЧЧІНИ" = 25

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Вкінці 12 лютого 1938 р. заведено постійний стан облоги, а 24 лютого 1938 р. перетворено Румунію в авторитарно-тоталітарну державу з необмеженими правами короля. Назву Буковина скасовано, її замінили на „область Сучава" із обласною столицею Чернівці, як одну з десяти областей цілої держави, і до трьох повітів буковинських додали повіти Хотин і чисто румунський Дорогой.

Географічна назва Буковини зникла на короткий час, але не зник буковинський український нарід. Прийшов на зміну червоний окупант і відновив назву, але тільки вже північної її частини, продовжуючи господарську експлуатацію країни і винароднюючи українське населення.

Та коли тиверці не зникли з Буковини від ашельської епохи (300-100 тисяч літ тому), від періоду мустьєрського, палеоліту, мезоліту, дочекались трипільської, зарубинецької, черняхівської культур, з Олегом ішли на Царгород (885), перебули аварів та печенігів, то перебудуть і т. зв. „старшого брата".

(Кінець).

ПРЕЗИДІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
ділиться з своїм Членством і всією Українською Громадою сумною вісткою про смерть відомого письменника-повістяра й активного учасника Визвольних Змагань

бл. п.
ЙОСИФА МАНДЗЕНКА

і висловлює своє глибоке співчуття Дружині і Рідним Покійного.

У ВІЧНИЙ СПОМИН НА
бл. п. Івана Геца
ветерана американського летунства, щирого українця-патріота під час тризни, присвяченої Його світлій пам'яті, зложили датки для:

Катедри Українознавства Університету в Гарварді:
Любов Гец — дружина 40.00 дол.;
ПО ДОЛ. 10.00: Дм. Бентковський (Монтреал, Кан.) з родиною, Т. Лаба (Амстердам, Н. Й.), Александер Ярош, Іван Ярош; ДОЛ. 6.00: П. Партала (Лейквуд, Н. Дж.); ПО ДОЛ. 5.00: В. Александер (Честер, Па.), В. Білинські, Адам Гец, Н. Дмитраш (Лонг Айленд, Н. Й.), К. і Е. Маруцяки, Михайло Матіяш, Д. Мінчак (Честер, Па.), Гр. Онищенко (Н. Й.), В. Роговський, В. і О. Тапоки (Клифтон, Н. Дж.), І. Тарнавський, А. Шийка (Амстердам, Н. Й.); ПО ДОЛ. 2.00: Катрин Вагера, в. і пані Філип Войд, М. Ольхович (Н. Й.); ПО ДОЛ. 1.00: пані Гілмьюн, Анна-Дайер, П. Кушелів (Чікаго), М. Лозинський, Марія Сокальська.

Українського Католицького Університету в Римі:
Іван Ярош — дол. 10.00, Михайло Матіяш — дол. 5.00

Листопада, 24-го, р. Б. 1970
Український Народний Дім, Ірвінгтон, Н. Дж.

Українець — голова хемічного Товариства у Трентоні, Ню Джерзі

Доктор Юрій Бульбенко, хемік родом з Харкова в Україні, обраний Головою Трентонського (Ню Джерзі) осередку Американського Хемічного Товариства. До цього осередку належить понад 400 професійних хеміків, які працюють в місцевій індустрії або викладають в коледжах.

Д-р Юрій Бульбенко

Новообраний голова почав свою хемічну освіту ще в Німеччині, де опинився наприкінці війни внаслідок еміграції, разом з батьками, але, переїхавши до Америки, одержав „В. А." з відзначенням від Ганновер Коледжу, Ганновер Індіяна. Далі він студіював органічну хемію в Індіянському університеті, в Блюмінгтон, Індіяна і одержав докторат (Ph. D.) в 1958 році.

Від того часу д-р Юрій Бульбенко працював декілька років в Тіокол Хемічній Компанії, займаючи посаду керівника органічного, полімерного і аналітичного відділів.

Д-р Ю. Бульбенко впродовж багатьох років займав обрані посади директора в Трентонському Хемічному осередку.

Від 1969 року д-р Ю. Бульбенко займав посаду директора хемічних досліджень у новій компанії „Прінстон Біомедікс Лабораторі" у Прінстоні, Н. Дж. Родина д-ра Ю. Бульбенка, що складається з дружини Ліни, сина Мишка і доньки Катрусі, проживає в Левіттавні, Пенсильвенія.

Д-р Ю. Бульбенко надрукував декілька праць на теми досліджень в органічній хемії і також одержав чимало патентів на хемічні винаходи. Недавно він був обраний старшим науковим співробітником УВАН у ЗСА (Ню Йорк).

Щоб не втрачати зв'язку з академічним буттям, д-р Ю. Бульбенко від 1960 року викладає органічну хемію вечорами, як додатковий професор в Мерсер Коунті Коммуніті Коледже у Трентоні, Н. Дж., де студіює чимало студентів із досить великої української громади в Трентоні.

Р. Н.

Митрополит Амврозій Сенишин висунув 21 обвинувачення СССР в обороні українських Церков

Вашингтон, Д. К. — У Семінарії св. Йосафата у Вашингтоні розпочалися лекції присвячені пам'яті проф. Романа Смаль-Стоцького, в серії викладів з рамени Фундації Українських Католицьких Студій. Перший виклад для професури і студентів Семінарії зробив Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Владика Амврозій Сенишин, після чого Архиєпископ Вашингтону, Д. К., Кардинал Патрік О'Бойл зробив заяву, що „Українська Католицька Церква мусить бути збережена". В своєму викладі 11-го грудня під наг. „Християнство в совєтській Україні" Митрополит Владика Амврозій виступив у обороні прав на існування і розвиток у Совєтському Союзі, як повідомив англомовний тижневик „Шлях" з 27 грудня 1970 р., Візантійсько - Української Католицької Церкви та Української Автокефальної Православної Церкви. Митрополит висунув 21 пункт обвинувачень совєтським правителям, які теоретично нібито визнають право людини на віру в Бога, а практично провадять пляновану політику ліквідації Церков та віри, переслідують священослужителів і вірних, ліквідують храми, а ще існуючим священикам забороняють навіть відвідувати хворих, і т. д. „Католицька Церква Візантійського обряду, — сказав Митрополит Амврозій Сенишин, — заборонена в Україні. Але вірні моляться в таємниці. В совєтській Україні існує підземна Українська Католицька Церква. Відбуваються таємні Богослуження і таємні одруження".

Д-р Б. Ткачук очолив Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Канади і Америки

Чикаго (В. П.) — В дні 12-го грудня ц. р. відбулись тут 19-ті Загальні Збори Українських Ветеринарних Лікарів поза межами України. Об'єднання має Відділ членів в Канаді, в Клівленді, у Філядельфії і Делеґатури в Дітройті і Міннеаполісі. Голосування і вибори відбуваються кореспонденційним шляхом і присутністю членів. Головну Управу вибрано в складі д-рів: Б. Ткачук — голова, Я. Данилишин — містоголова, а на Канаду Б. Балко, писар М. Тимняк, скарбник В. Петрина, організаційний референт І. Рудавський. Обрано теж Контрольну Комісію на чолі із д-ром П. Гладким та Товариський Суд у проводі з д-ром П. Сеницею. Ухвалено доложити всіх зусиль і видати друком Альманах Українського Ветеринарного Лікаря і додано редакторові Альманаха д-рові Я. Ґелеті ще співредактора в особі проф. д-ра І. Розгона. Запрошено теж до Ред. Колеґії письменника д-ра М. Небелюка із Саскатуну, Канада. Ухвалено відбути товариський з'їзд з нагоди 20-ліття існування об'єднання. Виданий журнал Об'єднання „Інформативний Листок", одинокий журнал українських ветеринарних лікарів в світі українською мовою, буде друкуватися надалі в Едмонтоні, Канада, періодично 2-3 рази річно. Загальні Збори відмітили велику жертвенність членів Об'єднання на потреби української науки, як теж участь в праці суспільній, громадській, політичній та церковно-релігійній.

„Художні втрати" в новій опері

В рецензії у „Радянській Україні" з 18 грудня 1970 р. на прем'єру в Донецьку нової опери, присвяченої Ленінові й большевикам, під наг. „10 днів, що потрясли світ", сказано, що „фортіссімо протягом майже всіх 10 картин може емоційно перенапружувати слухача, знизити активність його переживання. Композитор допустився тут деяких художніх втрат". Рецензент рекомендує композиторові М. Карміньському, який написав оперу до лібретта В. Дубровського, „розчистити" музику від постійних фортіссімо, себто від реву оркестри, і „шукати „шовків", краси музики".

Т. Шевченко-маляр через „Інтербачення"

З Києва, із Студії телебачення передавано ілюстровану лекцію про Тараса Шевченка, як маляра. Лекцію провадили мистецтвознавець Д. Степовик і маляр проф. Василь Касіян. Її дивились кілька мільйонів глядачів, бо через „Інтербачення" ту програму передавали у всьому Совєтському Союзі, в сателітних країнах та у Швеції, Норвеґії і Фінляндії.

Вийшла другим накладом повість „Ніч проминула" Володимира Радзикевича

Брюссель, Бельгія. — Видавництво Центральної Управи Спілки Української Молоді випустило з друку другим накладом, бо перший вичерпався, історичну повість сл. п. письменника і педагога Володимира Радзикевича „Ніч Проминула". Книжка, яку графічно оформив та ілюстрував мистець Богдан Певний, має 144 сторінки, в целофановій багатокольоровій обгортці, один примірник коштує 2 дол. 50 ц. Видання прикрашене портретом автора, про якого молодим читачам розповідається у статті „Про Автора". Передмову написав Вол. Микула. Дія цієї повісти для молоді відбувається в Україні в часах козаччини, за Дорошенка, Палія, Мазепи; героєм повісти є хлопець на ім'я Дар, який став повним сиротою по смерті діда і який згодом бере участь у боротьбі українського народу проти загарбників.

В СССР тривають розстріли обвинувачуваних „у співпраці з фашизмом"

Після кількох судів в Українській ССР, Литовській ССР та Вірменській ССР над обвинувачуваними в співпраці з німецькими фашистами понад 25 років тому, з винесенням смертних присудів і довголітніх в'язниць, черговий такий суд відбувся в Ленінграді. „Правда" з 15 грудня повідомила, що „в залі Трибуналу Ленінградської воєнної округи відбувся відкритий судовий процес над п'ятьма зрадниками родини. Вчора винесено присуд. Бандити Морозов і Ляпченко присуджені до найвищої міри — розстрілу, а карателі Строганов, Самаренко і Виноградов засуджені кожний на 15 років тюрми". Їх обвинувачено в тому, що понад 25 літ назад вони співпрацювали з німецькими фашистами і „розправлялися з совєтськими патріотами". Крім того, „Правда" називає таким же „зрадником родини" канадійського громадянина з Монтреалю Орлова, власника ювелірного магазину, який мав би ще за совєтського підданства називатись Поліґаліним, мешканця Торонта канадійського громадянина Свєтловського й ін. У повідомленні під назвою „Помста" Московська „Правда" зазначає: „Нині помста спала на п'ятьох карателів із загону „ГФП - 520", завтра вона неминуче прийде до їхніх співучасників і покровителів, під якою личиною і за якими кордонами вони б не приховувалися".

Ленінград був вибраний цього разу, як місце суду, задля залякування й стероризування совєтського населення тому, що в тому місті були заарештовані члени залоги підводного човна і там же мала місце безуспішна спроба втекти літаком з СССР за кордон.

ТАСС про масові могили жертв нацистів у Симферополі

(Закінчення зі стор. 1ої)

Кримської області. Розповівши про масове винищування гітлерівськими окупантами в Україні совєтських людей, він повідомив, що один із фашистівських концтаборів був у Криму, на території радгоспу „Красний". Його охороняли роти СД і два батальйони, зформовані із зрадників батьківщини — вихідців із кримського населення.

„Страхітливу розправу вчинили фашистівські інквізитори і їх підручні вночі з 10 на 11 квітня 1944 року, напередодні втечі із Симферополя, зліквідувавши всіх, хто перебував у таборі. Недавно під час будівельних робіт були знайдені рештки розстріляних. Із 28 розкопаних ям винесено 1 480 кістяків. Всього в таборі загинули майже десять тисяч людей.

„Ми не ожемо, заявив тов. Тронько, допустити, щоб воєнні злочинці та їхні помічники залишились не покараними на підставі „давности" злочинів чи з інших причин. Всі ті виродки, руки яких залиті кров'ю совєтських людей, мусять стати перед судом і дістати сувору кару.

„Відомо, що винні у звірячому винищенні совєтських людей на території кримського радгоспу тепер перебувають у Федеративній Німецькій Республіці. Це колишній начальник концтабору ляйтенант Карл Шпекман, його заступники Ганс Гунце і Ганс Рейнер, комендант табору Пауль Кравзе, командир батальйону СД Вільгельм Ганс Рот, його заступник Ганс Штеккман, унтер-офіцер Фрід Аппель, начальник СД Криму і Таврії оберштурмбанфюрер Пауль Цапп та ін.

„Трудящі совєтської України, увесь наш народ вимагають від уряду Федеративної Німецької Республіки видати прихованих там воєнних злочинців, які вчинили криваві злочини в районі радгоспу „Красний", для поставлення їх перед совєтським судом" — закінчує своє повідомлення ТАСС.

Комуністичні памфлетисти обвинувачують сіоністів у сприянні „контреволюції" в ЧСР

Прага. — У Братиславі вийшла збірна праця двох совєтських авторів під наг. „Остерігайтесь Сіонізму". Її написали Юрій Іванов і Євгеній Євсєєв, який працює в „Інтернаціональному комуністичному видавництві" у Празі і відомий, як антисеміт. Хоча після придушення чехо-словацької спроби лібералізації комунізму в 1968 році в пресі Чехо-Словаччини час до часу з'являлись антижидівські випади, однак дотепер ще не було такого гострого і безоглядного, як у книжці „Остерігайтесь Сіонізму". Автори називають кількох відомих діячів у ЧССР жидівського походження колябораитами із „світоми сіоністами" та підкреслюють, що „сіонізм це один із видів антикомунізму"; обвинувачують членів жидівської спільноти в ЧССР у тому, що вони були співавторами відомого памфлету „2 000 слів" — маніфесту тих, які бажали здійснити в Чехо-Словаччині реформи за правління Дубчека. У книжці обвинувачено уряд Ізраїлю, нібито він рекрутує з-поміж громадян ЧССР шпигунів і диверсантів. Тепер у Чехо-Словаччині живуть кругло 20 000 жидів, і публікація такої антижидівської книги не віщує їм нічого доброго за нового режиму. Книжку видало видавництво „Правда" у Братиславі на Словаччині, з чітким завданням компромітувати жидівське населення в ЧССР та характеризувати його, як провідників і надхненників „контрреволюції".

✝ Відійшли від нас

ТЕОДОР ГЛИНЯНСЬКИЙ, — член Відд. 173 УНС св. Володимира у Вілмінґтон, помер 16-го листопада 1970 р. на 58-му році життя. Покійний народився 3-го травня 1913 р. в с. Ладина, пов. Ліско, Зах. Україна, став членом УНСоюзу в 1956 році. Залишив у смутку дружину Катерину, синів Володимира, Івана і Михайла, дочок Лесю і Наталю, невістку, зятя і дві внучки. Похорон відбувся 20-го листопада 1970 р. на католицькім цвинтарі Всіх Святих в Вілмінґтон, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Щерба, секр.

МАРІЯ НОВАЦЬКА, членка Відд. 270 УНС І-ва св. Ів. Хрестителя, померла 8-го листопада 1970 р. на 61-му році життя. Покійна народилася 23 жовтня 1909 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж., стала членкинею УНСоюзу 30 листопада 1933 року. Залишила в смутку чоловіка Фелікса, 2 сестри, дочки Марія і Марта Колесник. Похорон відбувся 11-го листопада на цвинтарі Голі Крос, Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Степан Островський, секр.

НАТАЛІЯ БІГУНЯК, членка Відд. 356 УНС Карпати в Омага, померла 7-го листопада 1970 р. на 52-му році життя. Покійна народилася 2-го лютого 1918 р. в Куиновичах, Зах. Україна, стала членкою УНСоюзу 30-го листопада 1963 року. Полишила в смутку замужню доньку Ярославу, два сини, Михайла і Володимира, два брати Олексу і Володимира в Омага, та численну родину в рідному краю. Похорон відбувся 10-го листопада 1970 р. на цвинтарі Ст. Мері Семетері в Омага, Небраска. Жалібну промову над домовиною виголосив п. Мих. Воробець, касир Т-ва „Карпати".

Вічна Їй пам'ять!

Олекса Продивус, секр.

ВАСИЛЬ ЧУЧМАН, — член Відд. 266 УНС ім. Івана Франка в Амстердам, Н. Й., помер 9-го листопада 1970 р. на 83-му році життя. Покійний народився 17-го серпня 1887 р. в селі Почапи, Галичина, Україна, в березні 1940 року став членом УНСоюзу. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Тетяну, сина Лонгена, три внуки Катерину, Христину і Данну. Одну сестру на Україні. Покійний В. Чучман був нотарем, дуже багато справ полагоджував без винагороди. Як стара так і нова еміграція втратила щирого українця. Все помагав і сам щиро жертвував як на народні цілі так і на церковні. Похорон відбувся 11-го листопада 1970 р. на Українському цвинтарі св. о. Миколая в Амстердам.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Труфин, секр.

ДМИТРО СЕНЮТА, — член Відд. 257 УНС І. Годяка в Лос Анджелес, Каліф., помер 4-го листопада 1970 р. на 75-му році життя. Покійний народився 8-го жовтня 1895 р. в Борове, став членом УНСоюзу в 1923 році. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Івана, доньку Ольгу, невістку, зятя та 4 внуки та дві сестри в Польщі. Похорон відбувся 7-го листопада 1970 р на цвинтарі Розе Гіллс Меморіял Парк в Віттієр, Кал.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Сильчак, секр.

РОЗАЛІЯ ЛАЗІРКО, членка Відд. 334 УНС ім. І. Франка в Клівленді, померла 14-го листопада 1970 р. на 72-му році життя. Покійна народилася 4-го квітня 1898 р. в Україні, членкою УНСоюзу стала в 1926 році. Залишила у смутку чоловіка Ілію, доньку Йосифину, синів Стефана та Василя, зятя і 2 невістки, 6 внуків та 3 правнуків. Похорон відбувся 18 листопада 1970 р. на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

Д-р БОГДАН ПАНЧУК, член Відд. 76 УНС св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, помер 19-го листопада на 51-му році життя. Покійний народився в 1919 р. в Радехові, став членом УНСоюзу в 1970-му році. Залишив у смутку дружину Орисю. Похорон відбувся 23-го листопада 1970 р. на цвинтарі св. Андрея в Ваунд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Салабун, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 2-го СІЧНЯ 1971 р.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 241 Відд. о год. 2-ій по пол. під ч. 24 Герис Аве. На порядку звіти Управи та фінансів і інші справи, вибір управи на 1971 р. Проситься членство прибути. — Ст. Бардачевський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Допом. Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Ave. "A". На порядку денним: 1) звіти: фінансовий та організаційний за місяць листопад 1970 р.; 2) Підготовка та назначення речення річних загальних зборів. Проситься чл. прибути на збори, як рівнож вирівняти залеглі та вплатити біжучі вкладки. — П. Кучма, предс., В. Варагура, секретар.

ТАРЗАН, Ч. 6486. На кордоні країн бонґів і батузів

OVER THAT SKYLINE IS THE BONGO RIVER WHERE THE BONGO TRIBE IS CRAMPED IN A VALLEY TOO SMALL FOR ITS INCREASING POPULATION AND INDUSTRY,

THIS BIG UNINHABITED VALLEY IS CLAIMED BY THE BATUSIS, THOUGH THEY DON'T LIVE IN IT, AS THE HUNTING LAND OF THEIR ANCESTORS. YOU'LL SEE HUMAN SKULLS STUCK ON POSTS AS WE GO THROUGH IT. IN BATUSI SIGN LANGUAGE THEY SAY: 'STRANGERS, KEEP OUT!'

STRANGERS KEEP OUT! THAT MEANS US, TOO, TARZAN, DOESN'T IT?

За цим обрієм є ріка Бонґо, де плем'я бонґів стиснене в долині занадто малій для їх щораз більшого населення і промислу.

До цієї великої незамешкалої долини мають претенсії батузи, хоч вони не живуть там, — як до терену ловів їхніх предків. Ти побачиш людські лобини застромлені на стовпах, коли ми будемо переходити туди. Мовою знаків батузів вони говорять: „Чужинці, стійте осторонь"!

Чужинці, стійте осторонь! Це стосується нас також, правда, Тарзане?